

No jūras plašumiem dzimtā Sīlukalna ārēs

● Nākotnes ieceru Pastariem netrūkst, bet viena, ko noteikti gribas piepildīt pēc iespējas drīzākā laikā, ir jaunās dzīvojamās mājas pabeigšana, kas no pamatiem līdz pat jumta korei ir Voldemāra roku darbs. Viņam līdzās arī dzīvesbiedre Ilga un uzticamais mājas sargs Šerifs. Foto M.Rukosjuvs

Voldemāram Pastaram dzīvesstāsts ir visai neparasts. Sīlukalna puisis, kurš izmācījies par jūrnieku, pēc daudziem darbiem Carnikavā atgriezies tēva mājās. Sīlukalna pagasta «Jaudzeļos» Voldemārs kopā ar sievu Ilgu saimnieko jau piekto gadu.

Senču aicinājums

Tā krasu dzīves pavērsienā Voldemāra sieva Ilga rak-

sturo, kā ārkārtīgi spēcīgu bijību pret senčiem. Dzimtajai sētai draudēja pamestība ar tagad laukos tik bieži redzamo postažu, sabrukušām ēkām, ielūzušiem jumtiem, aizbirusām akām un tukšām, aklām logu acīm. No Pastaru senču atdusas vietas Sīlukalna kapu kalniņā var saskatīt dzimtas mājas aprises, vecos kokus, iekoptos laukus, un tas Voldemāram sniedz gandarījumu, ko nav iespējams novērtēt ne mantā, ne naudā.

Voldemāram un Ilgai šī ir otrā laulība, un Carnikavā gan vienam, gan otram palika pa uzbūvētai mājai. Daudziem viņu izvēle šķitusi nesaprotama, — kā tā var atstāt jau iekoptu, ierastu dzīves telpu un doties nezināmajā, no piejūras pārceļoties uz dziļiem Latgales laukiem, kur gaida vien pelēku «kokvilnu» aizauguši lauki un pus-sabrukušas mājas. Tomēr abi dzīvedraugi savu izvēli nenovēlēja. Voldemārs saka: «Car-

nikavā nejutos kā mājās, tur nebija mana dvēsele.»

20 gadus jūrā, tad atpakaļ krastā

Viņam piekrita arī Ilga, kuras dzimtā puse ir Skrīveros. Viņa stāsta, ka Sīlukalnā viņš arī agrāk nebija nekāds svešinieks, bieži apciemoja radus. Te paša rokām tapa māja, kura nu šķiet pārāk šaura, un tādēļ tai līdzās Voldemārs būvē jaunu, plašāku māju.

Turpinājums 4. lappusē.

«NOVADNIEKS» — tas ir tavs laikraksts! Abonē un pārlicinies! Tu būsi vinnētājs!

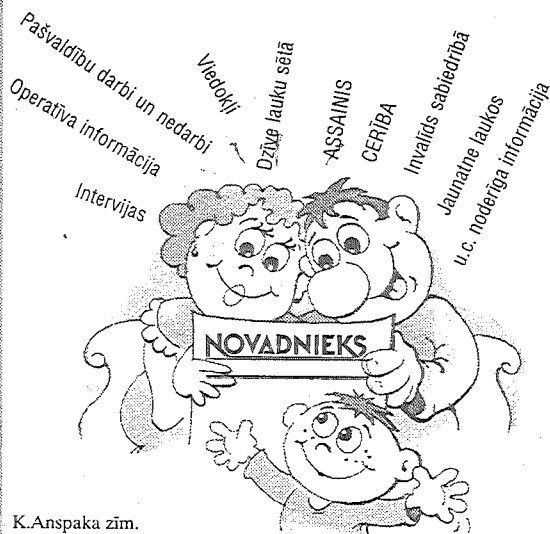
● Ja «Novadnieks» būs pasūtīts uz pusgadu, lasītājs varēs ievietot 2 bezmaksas sludinājumus gadā (katrs līdz 3 latiem).

● Ja «Novadnieks» būs pasūtīts uz gadu, lasītājs varēs gada laikā ievietot 4 sludinājumus (kopsummā 12 latiem).

● Netrūks arī vērtīgu balvu abonētu loterijā visa 2003. gada garumā.

● Gada abonenti varēs vinnēt ieejas karti uz «Gada Preses balli», kas notiks 2003. gada 4. janvārī.

● «Novadnieka» abonenti (fiziskas personas) varēs redakcijā katru mēnesi saņemt bezmaksas juridiskos pakalpojumus.

K.Ansпка zīm.

Līdz 21. decembrim atlikušas tikai **10** dienas!

Lasītāju ievērbai!

Ja vēlaties piedalīties «Gada Preses ballē», jāpasūta «NOVADNIEKS» visam 2003. gadam, jāaizpilda «Loterijas dalībnieka karte» un kopā ar abonēšanas kvīti līdz 16. decembrim (pasta zīmogs) jāatsūta uz redakciju Aglonas ielā 1, Preiļi, LV 5300. Kvītis tiks atdotas atpakaļ.

VELOS PIEDALĪTIES «Gada preses balles» ieejas kartes IZLOZĒ

(vārds, uzvārds)

(adrese)

Pievienoju klāt abonēšanas kvīti nr. _____

NOVADNIEKS

sadarbībā ar

visiem

abonentiem, kuri līdz

2. decembrim (ieskaitot)

pasūtījuši laikrakstu

2003. gada 3 vai vairāk

mēnešiem, dāvina krāsainu

pārlicamo kalendāru.

Uzrādot abonēšanas kvīti, kalendāru var saņemt redakcijā Aglonas ielā 1, Preiļos un «Baltajā mājā» Stacijas ielā 2, Livānos.

Informatīvs seminārs tūrisma uzņēmējiem

17. decembrī pulksten 11.00 Preiļu rajona padomes zālē paredzēts informatīvs seminārs tūrisma uzņēmējiem. Kā informēja Preiļu rajona padomes tūrisma darba organizatore Irēna Kjarkuža, par jaunumiem uzņēmējdarbības organizēšanā interesentiem stāstīs Valsts ieņēmumu dienesta speciālisti. Uzņēmēji tiks iepazīstināti ar iespējām piedalīties dažādos projektos, kā arī pašiem rakstīt projektus tūrisma jomā. Par gatavošanos izstādei «Balttour» un par iespējām apmeklēt kursu tūrisma uzņēmējdarbības jomā informēs Irēna Kjarkuža. Semināra dalībnieki varēs noklausīties lekciju par saskarsmes psiholoģijas jautājumiem. Interesenti uz semināru var pieteikties pa tālruni 9116431.

NACIONĀLĀS ZINĀS

Var cerēt uz jaunu brīvdienu

Premjers Einars Repše atbalsta pareizticīgo vēlmi Ziemassvētkus svinēt brīvdienās, tādēļ izvērtēs iespēju 7. janvārī pasludināt par svētku dienu. Taču vēl jāizvērtē šīs lietas ekonomiskā puse. Ideja par vēl vienas brīvdienas ieviešanu parādījās jau iepriekšējā Saeimā, bet tagad to aktualizējusi Pirmā partija.

Sievietēm maksā mazāk

Līdzīgi kā iepriekšējos gados, arī pērn strādājošiem vīriešiem darba samaksa bijusi augstāka nekā sievietēm, liecina Centrālās statistikas pārvaldes dati. Pērn vidējā strādājošo vīriešu bruto darba samaksa bijusi 166 latī, bet sievietēm — 133 latī. 2000. gadā vīriešiem vidējā bruto darba samaksa mēnesī bijusi 160 latī, sievietēm — 126 latī, 1995. gadā — attiecīgi 93 un 73 latī.

Šlesers uzskata, ka «Lattelekom» jāpārdod par naudu

Premjera biedrs Ainārs Šlesers, vērtējot budžeta ieņēmumu palielināšanas iespējas, uzsvēris nepieciešamību valstij piederīgo «Lattelekom» daļu pārdot par naudu, jo tā būs iespēja iegūt daudzus miljonus. Bet Šlesers šaubās par to, vai tam ir gatavi cilvēki, kas uzkrājuši sertifikātus un gaida «Lattelekom» privatizāciju. Vēl kā vienu iespēju palielināt valsts budžetu A.Šlesers min pārdomātāku valstij piederīgo īpašumu apsaimniekošanu, jo esot ēkas, kas tiek iznomātas pēc valstij neizdevīgiem nosacījumiem.

Palīgi saņem vairāk nekā Repše

Ministru prezidenta Einara Repšes palīgi saņem divas reizes lielāku algu nekā pats premjers, ziņo LETA. Ministru prezidents paskaidroja, ka darbinieki ir jāatalgo atbilstoši viņu profesionalitātei. Ministru prezidenta alga ir 650 latī. E.Repšes birojā šobrīd ir trīs darbinieki — palīgi Dans Titavs un Pēteris Viņķelis, kā arī padomniece Āriete Jautājums Solveiga Silkana.

Veidos Balvu novadu

Balvu pilsētas dome pieņēma lēmumu par Balvu novada izveidošanu atbilstoši Ministru kabineta atbalstītajam pašvaldību administratīvi teritoriālā iedalījuma projektam 102 novados. Pilsēta aicina Balvu, Bērzkalna, Bērziņu, Krīšjāņu, Kubulu, Kupravas, Lazdukalna, Lazdulejas, Rugāju, Tilžas, Vectilžas un Viksnas pagastu pašvaldības iekļauties Balvu novadā.

Nosaluši 14 cilvēki

Aukstā un vējinātā pagājušās nedēļas nogale, kad termometra stabiņš vietām Latvijā noslīdēja pat līdz -15 grādu atzīmei, Rīgā un Rīgas rajonā bijusi liktenīga četriem vīriešiem un vienai sievietei. Viņu nāves cēlonis ir vispārējā ķermeņa atdzišana. Bojāgājušo vairākums ir bezpajumtnieki. No 1. novembra mēneša laikā Latvijā nosaluši 14 cilvēki. Lielākā daļa atrasto nāves iestāšanās brīdī ir bijuši alkohola reibumā.

Ziņas sagatavoja T.Elste

NOVADNIEKS

Redaktore Tamāra Elste

Pasūtījuma indekss 3033.
Reģistrācijas apliecība nr. 000701018.
Izdevējs — SIA «Novadnieks. Redakcija».
Redakcijas adrese: Aglonas ielā 1, Preiļi, LV-5301.
Elektroniskais pasts: novadnieks@apollo.lv
Tālr. 1-53-07056, mob. tel. 9410288 (redaktorei),
1-53-07057 (reklāmas un sludinājumu pieņemšana),
1-53-07058, 1-53-07059 (žurnālistiem). Fakss 1-53-07057.
Par sludinājumu saturu atbild to iesniedzējs.
Laikrakstā publicētie materiāli ne vienmēr atspoguļo redakcijas viedokli.
Pārpublicējot atsauce uz «Novadnieku» obligāta.
Laikraksts iespiests SIA «Latgales druka» Rēzeknē.

Laikraksts iznāk astoņas reizes mēnesī
(trešdien, sestdien).

INFORMĀCIJA

Atzinību konkursā «Sējējs» saņem Juris Erts no Rudzātiem

29. novembrī Dailes teātri Rīgā tika sumināti konkursa «Sējējs 2002» laureāti, viņu vidū bija arī zemnieks Juris Erts no Rudzātu pagasta.

Kā informēja Dienvidlatgales reģionālās lauksaimniecības pārvaldes speciālists Jānis Kivlenieks, no Dienvidlatgales reģiona uz «Sējēja» noslēguma pasākumu devās pieci dalībnieki, kas bija izturējuši konkursa atlases kārtas, starp viņiem arī zemnieku saimniecības «Bērziņi»

īpašnieks Juris Erts, kurš nodarbojas ar graudkopību.

Šogad saimniecības «Bērziņi» laukos graudaugi tika iesēti 133 hektāru platībā, pārsvarā tie bija ziemāji. Sējumos izmantota sertificēta sēkla, ražas realizācijā saimniecība sadarbojas ar uzņēmumu «Kesko Agro Latvia». Šogad izdevies iekult 25-30 centnerus no hektāra, saimniecības darbību raksturo Jānis Kivlenieks. Šoruden saimniecībā iesēti ap 90 hektāriem ziemas rapša, taču nelabvēlīgo klimatisko apstākļu dēļ sējumi sadiguši

vēlu un ir šaubas par pozitīvas izziemošanas iespējām.

Zemnieks Juris Erts ir viens no aktīvākajiem lauksaimniekiem, gados jauns — viņam ir 34 gadi. Pēdējo divu gadu laikā iegādāts prāvs lauksaimniecības tehnikas parks: «Valmet» traktors, «Kverneland» arkls, precīzās izsējas sējmašīna, kā arī Eiropas Savienībā ražots graudu kombains.

Jānis Kivlenieks stāsta, ka konkurssam «Sējējs» var pieteikties ikviens zemnieks, kura saimniekošanas veids atbilst konkursa nolikumā iz-

virzītajām prasībām. Pretendenti startē sešās grupās: lauksaimnieciskā ražošanas (J.Erts startēja šajā grupā), lauksaimnieku kooperācija, zinātne lauksaimniecībai, lauku teritoriju attīstība, videi draudzīga saimniekošana un lauku tūrisms. Pretendentus vērtē pēc 100 punktu sistēmas, nosakot labāko katrā grupā atbilstoši tajā izvirzītajām prasībām. Katrā grupā tiek noteikts uzvarētājs, kā arī piešķirti atzinības raksti un veicināšanas prēmijas.

G.Kraukle

Sāk realizēt tūrisma projektu

Sākusies Reģionālā fonda atbalstītā Preiļu rajona padomes projekta «Tūrisma uzņēmējdarbības attīstība» realizācija. Šī projekta ietvaros paredzēts iespiest informatīvu brošūru 2000 eksemplāros, kas reprezentēs Preiļu rajonu.

Brošūrā būs iekļauta vispārēja tūrisma informācija par rajonu, kā arī ziņas par tūrisma uzņēmējdarbības attīstību. Šī projekta ietvaros paredzēts iespiest informatīvu brošūru 2000 eksemplāros, kas reprezentēs Preiļu rajonu.

Kā «Novadnieku» informēja Preiļu rajona padomes tūrisma darba organizatore

Aija Bitinas, realizējot šo projektu, rajona tūrisma informācijas centrā tiks iegādāts televizors, videomagnetofons, videokamera. Šī tehnika dos iespēju visās rajona viesu mājās uzfilmēt materiālus interesentiem parādīt turpat tū-

risma informācijas centrā. Tiks iegādāts arī jauns fotoaparāts. Nākamajā gadā projekta turpināšanai savu finansējuma daļu, 2636 latus, pārskaitīs Reģionālais fonds.

L.Kirillova

Līvānu novada egli iedegs trešajā Adventā

Līvānu novada egli, ko atveda no Jersikas mežiem un laukumā preti kultūras centram uzstādīja jau pagājušās

nedēļas nogalē, plānots iedegt 15. decembrī.

Trešajā Adventa svētdienā pulksten 14.00 novada iedzi-

notāji aicināti uz Jēkaba Graubiņa Līvānu mūzikas skolas audzēkņu koncertu kultūras centrā, bet egles

iedegšana paredzēta tūlīt pēc koncerta, informēja kultūras centra mākslinieciskās daļas vadītāja Anita Gavare.

Otrajos Ziemassvētkos Līvānos rīkos jaunatnes dienu

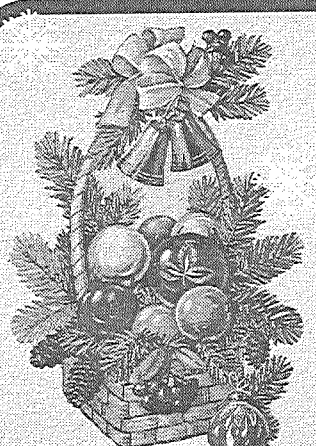
26. decembris būs Ziemassvētku diena Līvānu novada jauniešiem, kad visas dienas garumā plānotas īpašas aktivitātes. Pulksten 10.00 sāksies simpozījs «Līvānu novads jauniešiem», kurā tiks prezentēti vairāki

jauniešu veidoti pētījumi: «Cik varam mēs pašī?» un «Piesaistoša Līvānu tēla veidošana». Tiks demonstrēta pašu jauniešu uzņemta filma «Līvānu novads tagad un turpmāk», kā arī diskutēts par jauniešu problēmām un

to risinājuma ceļiem. Diskusijā piedalīsies pašvaldības un uzņēmēju pārstāvji, bērnu un jauniešu centra, kā arī konsultatīvā centra «Paspārne» jaunatnes darbinieki. Pulksten 16.00 būs Ziemassvētku koncerts, uz kuru aicināti visi

novada iedzīvotāji, tajā mērķcēlis «Austrenis» no Rēzeknes. Jaunatnes dienas noslēgumā paredzēta koncertu un vokālo studiju šanās, kā arī diskotēka «Līvānu centrs».

G.Kraukle

Laikraksta NOVADNIEKS

reklāmas daļa piedāvā atlaides

Ja pieteiksiet reklāmu trešdien
— 11. un 18. decembrī —
tā būs par **20% lētāka!**

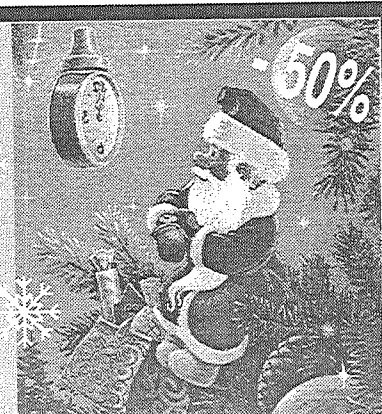
Firmu, iestāžu, pašvaldību vadītāji, lasītāji!

Labākais cieņas apliecinājums jūsu darbiniekiem, iedzīvotājiem, klientiem, sadarbības partneriem, draugiem un radiem ir publisks apsveikums svētkos.

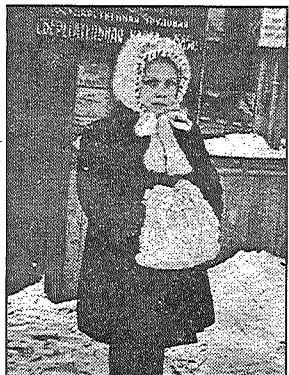
Ja Ziemassvētku un Jaungada apsveikumi redakcijā tiks iesniegti līdz 20. decembrim (ieskaitot),

atlaide 50%.

Tālr. uzzinām 53-07057.

TREŠDIENAS INTERVIJA

Aglonu zina visā Latvijā. Gan kā katolicisma centru, gan kā daudziem ezeriem, lapotiem pakalniem un zālainām ielejām bagātu apvidu, kura vilinājumam vasarās nevar atteikt neviens pilsētnieks. Bet Aglonas pagasts ir arī viena no lielākajām pašvaldībām rajonā ar milzīgu potenciālu un iespējām attīstīties. Pagastu vada **HELĒNA STREIĶE**, gudra un šarmanta sieviete, kuras dzīves pieredze uz daudzām pašvaldības lietām ļauj skatīties savādāk. Tā, kā to prot sievietes prāts, intuícija un māka atrast kompromisu sarežģītās dzīves situācijās.

● Mazā Helēna bija nopietns ir centīgs bērns, kas ar smaidiem īpaši nešķiedās.

Ikdienā – ar mīlestību un cieņu pret cilvēkiem

— Vai viegli būt sievietei pašvaldības vadītājai?

— Tās ir sarežģīts jautājums. Es biju pagasta padomes deputāte, kolēģi mani ievēlēja par pagasta padomes priekšsēdētāja vietnieci. Jutu, ka Aglonā nenotiek attīstība. Tas mani mulšināja un apbēdināja. Bet spert izšķirošo soli mudināja fakts, ka deputātu vairākums ir tādās pašās domās. Aizpērnā gada augustā iepriekšējam padomes priekšsēdētājam izteicām neuzticību, tāpēc līdz deputāta pilnvaru beigām es pildīju šos pienākumus, apvienojot tos ar direktora vietnieces darbu Aglonas vidusskolā. Pēc pagājušā gada pabeigti notikušajām pašvaldību vēlēšanām, kur startēju ar savu sarakstu, strādāju par pagasta padomes priekšsēdētāju.

Vieglī vai grūti vadīt pašvaldību, ir atkarīgs no no pagasta cilvēkiem un deputātiem. Ja ir izveidota laba domubiedru komanda, un mūsu pagastā tāda pašlaik ir, visi darbi ir padarāmi. Ja mūsu idejas atbalsta iedzīvotāji, rodas stimuldarbam. Tāpēc vairs nav svarīgi, kas vada pašvaldību, — sieviete vai vīrietis. Tomēr sievietei ir arī savas priekšrocības. Laikam jau tas ir dabas dots — būt iecītīgākai, saprotošākai. Man palīdz arī tas, ka mani atbalsta mājās. Vīrs Jāzeps padara visus darbus, kamēr es eju un skrīnu pa pagastu.

— Jūs minējāt, ka pirms pāris gadiem pašvaldībā notiekošais neapmierināja. Vai toreiz jau aidri zinājāt, ko gribat izdarīt un kā situāciju uzlabot?

— Jā, bija uzsākti daudzi darbi, bija iecerēti jauni projekti. Man šķaidra pagasta attīstības vīzija. Protams, ka gribēju to realizēt. Bet noteicošais bija tas, ka īsi pirms pašvaldību vēlēšanām man bija traģisks gadījums ģimenē. Darbs un aizņemtība no rīta līdz vakaram mani ārstēja, palīdzēja izdzīvot.

— Jūs ilgus gadus esat bijusi bioloģijas skolotāja Aglonas vidusskolā. Vai šo laiku atceraties ar prieku?

— Bioloģijas skolotājas darbs ir mana sirdslieta. Skolā bija izmēģinājumu parauglaucīni, kur bija savākti dažnedazādi reti augi, ar

jaunajiem naturālistiem piedalījāmie konkursos, braucām uz izstādēm toreizējā Rīgas pionieru pilī, rīkojām nometnes. Mani audzēkņi ar lieliskiem panākumiem piedalījās bioloģijas rajona un valsts olimpiādēs. Pēc vidusskolas absolvēšanas daudzi gāja manās pēdās, studēja bioloģiju, ķīmiju.

Nesen satiku savu kādreizējo skolnieku Aivaru Zdanovski, kurš strādā par ārstu Daugavpilī. Viņš teica, skolotāj, vai atceraties, kā jūs mūs nomocījāt ar referātiem bioloģijā? Bet tas bija ļoti labi un pareizi, viņš piebilda. Tādas sarunas tikai stiprina manu pārliecību, ka, izvēlēdamās studēt bioloģiju, esmu rīkojusies pareizi.

— Tā bija apzināta izvēle?

— Patiesību sakot, izvēli noteica nejaušība. Tagad saprotu, ka tā bija laimīga nejaušība. Skolā mana stiprā puse bija matemātika, bet toreizējā Daugavpils Pedagoģiskajā institūtā matemātiķiem bija jāstudē arī fizika. Tās dēļ uz matemātiķiem negāju. Tā kā ģimenē nekādi spidošie materiālie apstākļi nebija, braukt tālu prom no mājām nevēlējos. Bez īpašām pārdomām nolēmu stāties bioloģos. Trakākais bija tas, ka pirmā kursa sākumā mums paziņoja — pirmajā semestrī viens no galvenajiem priekšmetiem būs fizika. Bailēm lielas acis, bet galu galā viss bija labi, apgūvu gan fiziku, gan pārējos priekšmetus.

— Kādas bija jūsu bērnības aizrašanās?

— Ļoti daudz lasīju. Reizēm tā aizrāvos, ka pat gultā ņēmu līdzī kabatas lukturīti un lasīju grāmatas noslēpusies zem segas, lai mamma nebārtos.

Mans skolas gaitu sākums bija īpašs. Toreiz pirmajā klasē uzņēma tikai tos bērnus, kas bija sasnieguši septiņu gadu vecumu. Man tik ļoti gribējās mācīties, ka nelīku mammu mierā, lai laiž skolā. Mamma sarunāja ar Jaunaglonas pamatskolas direktori, ka

● Bibliotēkas iekārtošana, kultūras nama remonta turpināšana, atpūtas zonas ierīkošana, Aglonas vidusskolas renovācija, sporta halles celtniecība. Tie ir tikai daži no Aglonas pagasta padomes priekšsēdētājas Helēnas Streiķes turpmāk iecerētajiem darbiem. Zinot viņas uzņēmību, nebrīnīsieties, ja pēc pāris gadiem daudz kas no sapņotā būs īstenojies. Foto: M. Rukosujevs

tā ļaus man dažas dienas pamēģināt skolas maizi, sak, Helēna ir tāds rātis un kluss bērns, nu lai tak pasēž maliņā, lai paklausās. Bet es biju tik cītīga, ka mani drīz vien uzņēma pirmajā klasē.

Visus skolas gadus biju ļoti centīga un kārtīga, pat mamma brīnījās, kur tāds bērns radies, jo mana jaunākā māsa pēc dabas ir pavissam citāda. Šis īpašības man saglabājušās vēl tagad, ja sāku kādu jautājumu risināt, cenšos to izdarīt līdz galam. Citreiz jūtu, ka netīkšu galā, tad arī godīgi pasaku — jāpagaida, man vēl jāapdomā, kā būs labāk. Arī apkārtejos cilvēkos man visvairāk patīk godīgums, atklātība. Ja dara, tad līdz galam. Nepatīk liekulība, es visu gribu noskaidrot atklāti.

— Vai sevi saskatāt arī kādu sliktu īpašību?

— Es pārlietu uzticos cilvēkiem, nejaucos viņu kompetencē, katram dodu iespēju sevi pierādīt.

Un tāda uzticība mani ir daudreiz pievilusi. Tas, protams, mani sāpina, taču tāda ir dzīves skola, tā uzkrājas pieredze.

— Saka, bērns iedzimst vecāku rakstura īpašības. Kas jums nācis no mammas un kas no tēva?

— No mammas — centība, rūpība. No tēva — uzdrošināšanās, izlēmība, spēja riskēt, visu aizsākt padarīt līdz galam. Viņš bija krievs, Latvijā palika pēc Otrā pasaules kara, jo te trūka labu speciālistu. Tēvs bija lielisks metinātājs, strādāja vietējā hidroelektrostacijā, darīja citus darbus. Un visu laiku jūta smagos frontē gūtos ievainojumus. Kad man bija vidusskolas izlaidums, viņam izoperēja vienu plaušu, pēc tam nodziņoja vēl divdesmit gadus. Tētis pats savām rokām ģimenei uzcēla māju, kur vēl tagad dzīvo mamma.

Esmu laimīga, ka visus šos gadus man līdzās ir mamma un māsa Lidija. Mazo māsu auklēju, audzināju un uzpasēju. Tagad jebkurā brīdī zinu, ka varu aiziet pie viņas un izrunāties par visām bēdām un problēmām. Cilvēks ar gadiem pārlicinās, ka nav lielākas vērtības par labu un satīcīgu ģimeni.

— Vai esat domājusi par to, ka varētu dzīvot arī kur citur, nevis Aglonā?

— Nekādā gadījumā — tikai Latvijā un tikai Aglonā. Strādājot skolā, mums nekad netika liegta iespēja ar bērniem braukt ekskursijās, apceļojām Igauniju, Lietuvu, Baltkrieviju, bijām Maskavā, toreizējā Leningradā, Saratovā, Kavrovā (tā ir mana tēva dzimtā pilsēta Krievijā, kur bija spēcīgi attīstīta ieroču ražošana). Esmu bijusi Čehijā, Austrijā, Polijā, Norvēģijā. Taču Latvija un Aglona ir manas mājas. To sajūtu laikam sauc par senču saknēm. Kopš bērnības esmu ticējusi Dievam. Maza būdama, baznīcas procesiju laikā kāisiju ziedīņus. Man albumā ir kāda fotogrāfija, kur esmu kopā

ar Aglonas klostera mūķenēm. Atceros, kādas krāšņas rozes auga baznīcas dārzā, cik tur viss bija sakopts un zaļš. Diezgan sāpīgi izjutu tos laikus, kad par ticību un Dievu pat iedomāties nedrīkstēja, kur nu vēl skaļi runāt vai atklāti laulāties un bērnus kristīt baznīcā.

— Jūs ticat tam, ka cilvēka likteni vada zvaigznes, zem kurām tas dzimis?

— Droši vien, ka tā arī ir. Esmu dzimusi Ūdensvīra zvaigznāja laikā, 28. janvārī. Varbūt tāpēc man ļoti patīk putenis. Citi saka, trakā, kur tu skrīesi, laukā zeme ar debesīm kopā sajukušas. Bet es velku kājās velteņus, kažoku mugurā un lēnītēm eju līdz mammas mājām. Izbaudu vēju, sniega vērpētes, esmu gatava tām līdzī lidot. Man liekas, kad puteņo, daba palīdz attīrīties no skumjām domām.

— Kam jūs vēltāt savus brīvos brīžus tagad, kad esat tik ļoti aizņemta darbā?

— Mana atpūta un sirds prieks tagad ir mazmeitiņa Linda. Šodien (4. decembrī — red.) viņai dzimšanas diena, mazajai jau deviņi gadi. Dēls Ainārs ar vēdeklu Ilzi un meitiņu dzīvo Daugavpilī. Abi ir ļoti aizņemti. Tāpēc ciemos pie viņiem parasti braucu es.

Ikdienas vakaros labprāt skatos analītiskās televīzijas pārraides, patīk raidījumi par politiķiem un politiku. Filmas gan neskatos, jo lielākā daļa no tām pārpildīta ar vardarbību. To es neciešu.

— Jūs esat pašvaldības politiķe. Kā vērtējat situāciju valstī pēc 8. Saeimas vēlēšanām?

— Politiskajā arēnā bija nepieciešama atjaunošanās. Labi, ka nākuši jauni spēki un jauni cilvēki. Tas neļauj ieslīgt rutīnā. Valstij nepieciešams ne tikai jaunības skatījums uz problēmām un straujums, bet arī pieredze un prāts. Visam jābūt līdzsvarā. Man ļoti patīk, ka valsts prezidente un Saeimas priekšsēdētāja tagad ir sievietes, — gudras, talantīgas, un gan jau viņas spēš mazināt kaislības vīriešu starpā un saturēt kopā valsti.

— Kādu jūs saskatāt Aglonas nākotni?

— Aglonas nākotne ir cilvēkos, bet cilvēkiem tai jātic. Mums kopā jādomā par jaunu darba vietu izveidošanu. Tikai tas noturēs Aglonā jaunatni. Aglona ir unikāla ne tikai Latvijas, bet arī pasaules mērogā ar Bērzskales baznīcu, ar Aglonas baziliku, ar senajiem pilskalniem, kuri glabā daudz noslēpumu.

Mūsu nākotne ir tūrismā. Tā nav iedomā, par ko būtu jāsmaida. Viss ir reāli, vajag tikai sakārtot infrastruktūru, nodrošināt labus pakalpojumus.

— Ko jūs novēlētu savas pašvaldības iedzīvotājiem?

— Ielaidiet savās sirdīs mīlestību un cieņu citam pret citu. Mierīgu prātu, gaišus Ziemassvētkus, satīcību un labu noskaņojumu! Paldies par atbalstu!

L.Kirillova

● Sākumā aukle, vēlāk lielā un gudrā māsa, tagad draudzene un atbalsts. Tādas gadu gaitā veidojušās Helēnas un viņas māsas Lidijas attiecības.

● Šajā attēlā Helēna ir kopā ar abiem dēliem — Aināru un Ivaru (no labās) viņa pirmajā skolas dienā 1979. gada 1. septembrī. Foto no H.Streiķes albuma

Piedāvā iespēju mācīties

Par vienu no galvenajiem uzdevumiem rajona kultūras darbinieki uzskata mācības un zināšanu papildināšanu. Šajā ziņā viņiem palīdz Latvijas Kultūras koledža. Arī šogad, 18. decembrī, vairāki rajona kultūras darbinieki dosies uz Daugavpili, lai koledžas neklātienēs nodarītu klātu par studentiem divās studiju programmās – mākslas institūciju pārvaldība (kultūras menedžeris ar specializācijām svētku režijā, amatiereteātra režijā, kultūras tūrisma, reklāmas organizēšanā) un bibliotēkzinātne un informācija.

Notika pirmais jauktu koru kopmēģinājums

Sestdien, 7. decembrī, Jēkabpilī uz pirmo jauktu koru kopmēģinājumu pulcējās Preiļu un Jēkabpils rajona kori. Preiļu rajonu pārstāvēja Aglonas bazilikas koris «Magnificat» Ievas Lazdānes vadībā un Preiļu rajona skolotāju koris «Latgale» Edgara Znutiņa vadībā. Kopmēģinājumu vadīja koru virvadītāja Agita Ikaunieca. Koru sniegumu, gatavojoties nākamā gada vasarā paredzētajiem Vispārējiem Latviešu dziesmu svētkiem, vērtēja un analizēja arī dziesmu svētku diriģenti no Rīgas.

Rajonā plāno pasākumus nākamajam gadam

2003. gads solās būt ne tikai lielais dziesmu laiks, bet arī bagāts ar daudziem interesantiem pasākumiem un sarīkojumiem. Kā «Novadnieku» informēja Valsts kultūras inspektore Preiļu rajonā Elvira Brovacka, **maija** nogalē uz Latgales novada dziesmu dienu pulcēsies Daugavpils, Rēzeknes, Jēkabpils, Krāslavas, Ludzas, Balvu un Preiļu rajona jauktie kori. Skatītājiem un klausītājiem tiks piedāvāta Dziesmu svētku programma. **Jūnija** sākumā notiks rajona deju kolektīvu dziesmu un deju svētku programmas «Deju nakts» izrādīšana.

Jau **februārī** tiks aizsākti sarīkojumi no cikla «Preiļiem – 75», jo nākamgad pilsēta svinēs savu jubileju. Šajā ciklā **martā** iekavā vokālo ansambļu sadziedāšanās, **aprīlī** – lielais Jurgu gadatirgus, **maijā** – pašdarbības kolektīvu atskaites koncerts, **jūlijā** – sporta sacensības «Kanāla regate». Lielākie jubilejas sarīkojumi iekavā **2. līdz 10. augustam**.

Pasākumu kalendārā neiztikas arī bez vairākām citām jubilejām. Tā **1. februārī** 10 gadu dzimšanas dienu atzīmēs Aglonas bazilikas koris «Magnificat», **aprīlī** būs keramiķa Polikarpa Čerņavskā 80 gadu jubilejas pasākumi, **maijā** ar pamatekspozīcijas «Preiļi gadsimtu spoguļos» atklāšanu 75 gadus svinēs novadnieks, profesors Pēteris Zeile. **Augustā** pirmo piecgadi aizvadīs Latgales amatiereteātri, svinības paredzētas Vārkavas pagastā. Būs arī kāda vēsturiski nozīmīga jubileja – astoņsimtgadi **jūlijā** nogalē svinēs Jersika.

Mūs gaida ciemos arī kaimiņu rajonos

Preiļu rajona kultūras darbiniekus un pašdarbniekus uz lielākajiem pasākumiem gaida arī kaimiņos. Tā Balvu rajonā 3. maijā ciemiņi tiek aicināti uz II Ziemeļlatgales mūzikas skolu festivālu un Mākslas dienām ar bērnu mākslas skolu piedalīšanos. 7. jūnijā Balvos notiks tradicionālie amatnieku svētki «Durvis», bet jūlijā – IV vasaras kameramūzikas festivāls «Balvos uzspēlē». Balvi un Baltinava augstā gaida arī mūzikas festivāla «Osvālds» dalībniekus.

Ludzānieši aizsākuši tradīciju rīkot rajona pilsētu svētkus, ciemiņi tiks aicināti uz Zilupes, Kārsavas un Ludzas svētkiem augustā, bet pirms tam – jūnijā – pilsēta gaidīs bērnu kolektīvus uz «Saules lietu Latgalē». Septembrī Pasiēnē poļu kultūras dienu ietvaros notiks sakrālās mūzikas festivāls.

Daudz interesantu pasākumu būs Rēzeknē – starptautiskais pušamo instrumentu orķestru festivāls, slāvu dienas krievu kultūras nedēļas ietvaros, Mākslas dienas – 2003. sporta deju konkurss «Pienenīte».

Tāpat kā līdz šim preiļieši varēs doties arī uz Daugavpili, kur paredzēti folkloras svētki «Svja-točņije poteški», starptautiskais masku tradīciju festivāls, starptautiskais bērnu estrādes konkurss «Saules stariņi», kā arī slāvu kultūras nedēļa.

Sagatavoja L.Kirillova

INFORMĀCIJA

No jūras plašumiem dzimtā Siļukalna ārēs

Sākums 1. lappusē.

Vīram ir zelta rokas, celtniecību viņš nav mācījies nevienu dienu, bet būvniecību pārziņa no pašiem pamatiem. Voldemārs pats stāsta, ka savu dzīvi jau laikus esot plānojis. Divdesmit gadi no dzīves atdoti jūrai, bet tad nolemts, ka jākāpj krastā.

Arī lauksaimniecību ne Voldemārs, ne Ilga nav mācījušies, visa pamatā ir pašu pieredze un draugu, ilggadēju lauksaimnieku, padomi. Kad atnākuši uz Siļukalnu, nācies sākt saimniekot no nulles – pat grābekļus un lāpstas pirkuši, iegādājušies arī zirgu, govī, sivēnus. Bija laiks, kad kūti turējuši prāvu cūku baru, pārdevuši uzpircējiem, pelnījuši naudu arī ar pienu, taču šobrīd ražošana samazināta. Līdzās mājas piebraucamajam ceļam vīd prāvas laukakmeņu kaudzes. Katrs olis pašu rokām pacelts un akmeņainie lauki pamazām iekopti ražošanai. Aizauguši

un neskarti tie stāvējuši daudzus gadus, pēc saimnieka domām, zemei tas tikai par labu nācis – te nav nedz ķimikāliju, ne minerālmēslu palieku. Ekoloģiski tīra vide.

Latvieša darba tikums – smagākais zaudējums

Voldemārs atzīst, ka laukos nevar dzīvot ar aprēķinu vien, viņam tuvāka šķiet senču dzīvesziņa un gadsimtos pārbaudīta dzīves izpratne. Viņaprāt, ja zemniekam ir lauki, tad tie nevar palikt neapstrādāti, neaparti, nenovākti un nenoplauti. Zemnieka dzīves uztvere neļauj teikt, man tas nav izdevīgi, man tas nenes peļņu. Ja darbs tev nācis priekšā, tev tas ir jāpadara pēc savas labākās sirdsapziņas. Tieši tādēļ Voldemāram nav izprotama šobrīd laukos nereti sastopamā vienaldzība un apātija, tas, ka piecdesmit okupācijas gadu laikā tautā var iznīdēt gadsimtiem glabāto darba tikumu. Tieši darba tikuma izzušana ir vis-

sāpīgākais zaudējums, uzskata Voldemārs. Ne dzeršana, ne bezdarbs. Kārtīgam latviešu zemniekam ne nieka neskādēja arī kāds stiprāks kausis, jo pēc tam sekoja smags darbs tīrumā un siena plāvā, sārtīgs un vienkāršs ēdiens, veselīgs miegs. Alkoholisma liga tieši tāpēc zeļ un plaukst, ka cilvēki slīgst nekā nedarišanā, vienkārši sēž uz mūriša un gaida brīnumus.

Te jūtas kā starp savējiem

Jautāju Voldemāram, kā viņa atgriešanās dzimtajā pusē uzņēma siļukalnieši. Abi Pastari vienā balsī apgalvo, ka jutuši sapratni un atbalstu gan no kaimiņiem, gan pagasta ļaudīm. Daudz sirsnīgu vārdu Ilga velta Siļukalna pamatskolas kolektīvam, jo neilgu laiku te mācījies arī Ilgas mazdēliņš, kurš nu atgriezies Rīgā, kur turpina mācības. Lai gan Pastari nav no tiem, kas aktīvi iesa-

tās sabiedriskajā dzīvē, tomēr viņi atzinīgi vērtē kultūras dzīvi pagastā. Tē vienmēr kūšā dzīvība, brīvdienās Siļukalnā koncertē slavenas grupas un dziedātāji.

Klausoties abu stāstītajā, saprotu, ka novērtēt lauku vides pievilcību var tikai tas, kas pazīst pilsētas skarbumu, skaļumu un stresaino ikdienā. Ilga saka, ka «Jaudzemos» ir ļoti laba, patīkama aura. Visi, kas atbrauc, šajās mājās jūtas labi. Apkārt ir plašums un miers, rudenos un pavasaros netālu no mājas pastaigājas dzērves, var dzirdēt griezi griežam un cīruļus vīterojam.

Laukos dzīve rit nesteidzīgāk, un, ja vien ir vēlšanās, atliek laika gan grāmatām gan teātra izrādēm un izstā apmeklējumiem. Nesen Dabas muzejā saimniece apskatījusi ķirbju izstādi, kas ļāvisi pabrīnīties par dabas dāsnumu un dažādību.

G.Kraukle

Par sausuma radītajiem zaudējumiem zemnieki saņems vairāk

Tie lopu īpašnieki, kas iesniedza deklarācijas reģionālajā lauksaimniecības pārvaldē, šis nedēļas laikā savos bankas kontos saņems solīto kompensāciju par agroklīmisko apstākļu nodarītajiem zaudējumiem. Sākotnēji solīto 23 latu vietā govju īpašnieki saņems vairāk – 30,65 latus, lielāka subsidija būs arī kazu un aitū īpašniekiem, kuri saņems 4,63 latus par dzīvnieku.

Kā «Novadnieku» informēja Dienvidlatgales reģionālās lauksaimniecības pārvaldes direktors Uldis Koņečņijs, Dienvidlatgales reģionā (Preiļu, Krāslavas un Daugavpils rajonā) deklarāciju iesniedzēju skaits sastā-

da piekto daļu jeb 21% no kopējā iesniedzēju skaita valstī. Kā liecina apkopotie dati, piemēram, Austrumlatgales reģionālā lauksaimniecības pārvalde saņēmusi 8000 deklarācijas, Viduslatvijas – 6300 deklarācijas, bet Dienvidlatgales reģionālā lauksaimniecības pārvalde – 13 398 deklarācijas, tajā skaitā no Preiļu rajona – 4038.

Lielo kompensāciju saņēmēju skaitu U.Koņečņijs skaidro ar mazo ganāmpulku ievērojamo īpatnību mūsu reģionā. Sīksaimniecību īpašnieki citu subsidiju saņemšanai izvirzītos kritērijus par minimālo lopu skaitu neiztur, bet šajā gadījumā kompensāciju varēja saņemt par katru govī, aitu un kazu, kas bija reģistrēta VCIDAC.

Dienvidlatgales reģionā kompensācijas kopumā tiks

izmaksātas par 29 057 slaucamām govīm un 139 zidītājgovīm, kas sastāda 15% no kopējā šo lopu skaita valstī. Subsidijas tiks izmaksātas arī par 2424 aitām (26% no kopējā reģistrēto aitū skaita) un 121 kazu (7%). Preiļu rajona zemnieki kompensāciju saņems par 10 200 slaucamām govīm, 657 aitām un 34 kazām.

Lai kompensētu agroklīmisko apstākļu radītos zaudējumus, kopumā Dienvidlatgales reģiona lauksaimnieku kontos tiks pārskaitīti gandrīz miljons latu (Ls 906 641), un šajā ziņā priekšā aizsteigusies tikai Ziemeļvidzemes lauksaimniecības pārvalde, kura ir teritoriāli lielāka (apņēmusi četras rajonus). Preiļu rajona lauku ļaudis kompensācijā par sauso vasaru saņems 315 830 latus, tajā

skaitā par govīm – 312 630 latus, par aitām un kazām – 3199,33 latus.

Kā informēja lauksaimniecības pārvaldes Preiļu rajona sektorā, visčaklākie būs Siļukalnu pagasta saimnieki, deklarācijas iesnieguši 91% no iespējamā iesniedzēju skaita, Preiļu novada Aizkalnes pagasts – 89% un Aglonas pagasts – 85%.

Viskūtrāk iespēju saņemt līdzekļus no valsts izmantojuši Vārkavas pagasta (65,5%) un Līvānu novada (77%) lauksaimnieki. Kompensāciju par agroklīmisko apstākļu radītajiem zaudējumiem zemnieki saņems jau šonedēļ. Naudas pārskaitīšana iekavējusies tā iemesla dēļ, ka daudzi saimnieki bija neprecīzi uzrādījuši savus bankas rekvizītus.

G.Kraukle

Noskaidroti erudītākie skolēni

Rajona bērnu un jauniešu centra rīkotajā konkursā «Erudīts» noskaidroti zinošākie skolēni.

Starp 22 komandām 8.-9. klašu grupā uzvarēja Dravnieku pamatskolas, bet vidusskolu grupā – Līvānu ģimnāzijas komanda. Dravnieku pamatskolas komandā par erudītākā skolēna vārdu

cīnījās Madara Mediņa, Zane Pauniņa, Ginta Rubene, Laimonis Livzāns, Kaspars Laizāns. Skolēnu konkursam sagatavoja skolotājas Valentīna Mičule un Rita Surgunte.

Jaunākajā grupā otro vietu ieguva Pelēču pamatskolas, bet trešo – Vārkavas vidusskolas komanda. Atzinību izpelnījās Rudzātu vidusskolas skolēni.

Vecākajā grupā otro vietu ieguva Preiļu arodvidusskolas, bet trešo – Rudzātu vidusskolas komanda. Līvānu ģimnāzijas komandā, kas tika atzīta par uzvarētāju, savas zināšanas demonstrēja Inese Ruļuka, Zane Gaiduka, Ieva Karpenko, Māriete Rudzāte, Andžs Balodis. Komandu sagatavoja Sandra Maškalāne un Anna Kurciša. Šī komanda pārstāvēs Preiļu ra-

jonu Latgales reģiona sacensībās.

Konkurss «Erudīts» bija pirmais pasākums Valsts Jaunatnes iniciatīvu centra projektā «Latvija», kas veltīts Latvijas proklamēšanas 85. gadadienai un turpināsies līdz nākamā gada 18. novembrim.

L.Rancāne

INFORMĀCIJA

Zemnieki pulcējas gada noslēguma ballē

Aizvadītajā piektdienā Sutru kultūras namā uz pārraudzības gada noslēguma balli zemniekus aicināja Preiļu Piena pārraudzības biedrība un rajona lauksaimniecības konsultāciju birojs.

Rajonā būs «mazā LOSP»

Preiļu piena pārraudzības biedrības (PPB) rindas ir augušas, tā aptver 174 ganāmpulkus, no 1 līdz pat 60 govim. Šogad biedrība ir kļuvusi arī par Latvijas Zemnieku federācijas (LZF) locekli.

Nule kā parakstīts līgums Lauku atbalsta dienestu pār Lauksaimnieku centra izveidi Preiļos. Lauksaimnieku centri Latvijā būs vairāki, un tos finansēs valsts. Jaunās organizācijas Latvijas lauku rajonos tiek dibinātas ar mērķi aizstāvēt lauksaimnieku organizāciju intereses valsts līmenī, apkopot zemnieku ieteikumus, piedalīties būtiskos jautājumos lemtānā un sekmēt informācijas apmaiņu starp zemniekiem un ierēdņiem. – Nebūt ne katram zemniekam ir iespēja aizbraukt uz Rīgu un piedalīties šīs jautājuma lemtānā, bet visiem mājās ir dators un internets, lai iepazītos ar jaunāko likumdošanu, un ne visi var pabeikt konsultāciju

loks, tādēļ rajonā būs vieta, kur uzklaušis katru zemnieka sāpi un aizstāvēs viņa intereses. Jau zināms, ka Lauksaimnieku centru vadīs Valija Ruisa, kura startēja konkursā uz vadītāja vietu un patlaban atrodas Dānijā, lai gatavotu jaunu projektu mūsu reģiona lauku cilvēku informēšanai par Eiropas Savienību, ko plānots realizēt nākošgad, — stāsta rajona konsultāciju biroja vadītāja S.Dreijere.

SAPARD uzņem apgriezienus

Savukārt konsultāciju birojs šogad ieguvis jaunu pieredzi SAPARD projektu izstrādāšanā mūsu rajona zemniekiem. Preiļu rajonā SAPARD ienāca apdomīgi un lēnām, bet nu jau šīs aktivitātes ir uzņēmušas tempus, un nākošajā gadā gaidāma vēl lielāka interese, prognozē S.Dreijere. SAPARD projekts ir realizējis un naudu saņēmuši arī vairāki Preiļu PPB biedri.

Tā kā nākošie pieteikšanās termiņi ir 15. janvāris un 15. aprīlis, zemnieki aicināti apsvērt iespējas un izmantot SAPARD piedāvājumu, jo tas beigsies reizē ar Latvijas

iestāšanos Eiropas Savienībā. Arī neiestāšanās gadījumā SAPARD pirmsiestāšanās finansējums beigsies, jo vienkārši nebūs kam gatavoties.

Pienīgākais un lielākais ganāmpulks noskaidrots

Gada balles kulminācija bija veiksmīgāko zemnieku apbalvošana. Svētku reizē īpaši sumināti tika tie zemnieki, kam izdevies panākt vislabākos izslaukumus un pienīgākos ganāmpulkus. Ražīgākais ganāmpulks virs 25 govīm Preiļu rajonā ir Jāzepam Sermajam (Galēnu pagasts, z/s «Gribolva») un Aldim Meikulānam (Galēnu pagasts, z/s «Upmalu mājas»), savukārt grupā no 10 līdz 25 govīm – Silvija Cīrcenei (Galēnu pagasts, z/s «Strautiņi»). Pienīgākais ganāmpulks 5 līdz 10 govju grupā ir Voldemāram Adamovičam (Riebiņu pagasts, z/s «Ozoliņi»), Pēterim Lojānam (Līvānu novads, z/s «Zelmenis»), Jānim Čeirānam (Vārkavas novads) un Martiņai Zimelei (Preiļu novads), bet grupā no 2 līdz 5 govīm — Jānim Rubinam (Saunas pagasts) un Anitai Ručai (Vārkavas novads). Ievērojamus izslaukumus grupā līdz 2 govīm panākusi arī Marta Kaža (Saunas pagasts).

Savukārt vislielākais govju ganāmpulks ir z/s «Kapteņi» Līvānu novada Rožupes pagastā, kur saimnieko Silvija Bračka, kā arī Vārkavas pagasta z/s «Priedaine», kur saimnieko Lūcija Upeniece. Cūku pārraudzību šogad veiksmīgi uzsākusi Valentīna Vuškāne (Vārkavas novads, z/s «Cido»).

Konsultāciju birojs pateicās par veiksmīgu sadarbību demonstrējumu veidošanā zemniekiem Anitai un Pēterim Neiceniekiem, Lidijai un Jānim Pizeliem, Larijai un Jāzepam Lazdāniem, Bronislavai un Jānim Domuļiem, Teklai un Aivaram Romanovskiem, Silvijai un Robertam Pastariem, Dzintaram Rancānam un Lidijai Kažemākai.

Pārraugiem darba būs vairāk

Lopkopības pārraudze, zemniece Anastasija Prikule aizvadīto pārraudzības sezonu raksturoja kā ļoti veiksmīgu.

— Visi zemnieki, kuru ganāmpulkos vedu pārraudzību (kopumā to ir 11), ir saņēmuši subsīdijas, daudzi plāno ganāmpulkus palielināt, domājot par nākotni. Jauni ganāmpulki šogad kļāt nav

● Zemnieku ballē apbalvoja aktivākos rajona zemniekus, viņu vidū arī lielākā govju ganāmpulka īpašniece Silvija Bračka (no kreisās) no Līvānu novada Rožupes.

nākuši, bet, ja subsīdijas maksās no mazāka govju skaita, tad prognozēju, ka pārraudzības ganāmpulku skaits palielināsies.

Maksāt subsīdijas par nodoto piena litru, manuprāt, nebūtu pareizi, jo daudzi pienu izbaro cūkām, teļiem, bet pārdod to, kas paliek pāri. Zemniekam būs izdevīgāk, ja subsīdijas govīm. Nebūtu slikti, ja subsīdijas maksātu no 5, jaunajiem zemniekiem no 3 govīm. Ja skaitlisko ierobežojumu nebūs vispār un maksās no vienas govīs, pārraugiem darba apjoms un atbildība stipri pieaugs.

Būtiskākais – barība un ģenētika

Viens no visražīgākajiem ganāmpulkiem mūsu rajonā pieder zemniekam ALDIM MEIKULĀNAM. Zemnieku saimniecība «Upmalu mājas» Galēnu pagastā pastāv kopš 1992. gada, kritiskais punkts pārdzīvots pirms četriem gadiem, kad vajadzēja izlemt – palielināt vai samazināt lopu skaitu. Tika nolemts turpināt attīstību, saimnieki ņēma kredītu, iegādājās teles un uzstādīja piena vadu. A.Meikulānam «Novadnieks» jautāja, kur slēpjas ganāmpulka ražības noslēpums. – Govis labi jābaro un jāpievērš uzmanība ģenētikai, ganāmpulka izkopšanai, taču pie sliktas barības izcilie ģenētiķi nav nozīmes. Aizva-

● Nākošajā gadā Preiļu rajona zemniekus gaida nozīmīgi jaunumi: Preiļos darbu sāks valsts finansētais Lauksaimnieku centrs, bet sadarbībā ar dāņiem tiks uzsākts projekts lauku ļaužu informēšanai par Eiropas Savienību, stāsta Preiļu lauksaimniecības konsultāciju biroja vadītāja Silvija Dreijere. Foto G.Kraukle

dītais gads patiesi nebija no vieglajiem. Ar skābbarību ganāmpulku esmu nodrošinājis, bet sētie zālāji izdega, jau kopš augusta nācās sākt ziemas krājumu izbarošanu, bet septembrī ķerties pie skābbarības. Vienīgais glābiņš bija tas, ka saimniecībā vēl saglabājušies pagājušā gada lopbarības krājumi. Tos atālus, kurus bija domāts likt skābbarībā, nācās noganīt. Kritās arī piena kvalitāte.

Nākošajā sezonā saimniecībā būs 30 slaucamas govīs un tikpat daudz ataudzējamās teles, pārsvārā Holšteinas šķirnes melnraibās. Strauji palielināt ganāmpulku nebūs iespējams, jo tādā gadījumā nepieciešama kūts rekonstrukcija, bet perspektīvā plānojam turēt līdz pat 60 govīm. Uz nākotni skatos cerīgi, gaidām piena cenas kāpumu. G.Kraukle

PAŠVALDĪBĀS

Vārkavas novadā

■ PIENĒM GROZĪJUMUS BUDŽETĀ. Vārkavas novada domes sēdē apstiprināti grozījumi 2002. gada budžetā. Izdevumu daļā palielināts līdzekļu apjoms Upmalas un Stradiņu feldšeru punktu, Arendoles, Upmalas un Vanagu bibliotēku komunālo saimniecību uzturēšanai. Palielināti līdzekļi arī transporta izdevumu segšanai skolu vajadzībām.

■ ATVĒL LĪDZEKĻUS DĀVANU IEGĀDEI. Deputāti domes sēdē nolēma piešķirt līdzekļus Ziemassvētku saldumu iegādei bērniem. Katrs pirmsskolas un skolas vecuma bērns saņems saldumus viena lata vērtībā. Šim nolūkam no pagasta budžeta atvēlēti 460 lati.

■ PĀRBAUDĪS NEPILNGADĪGO JAUNIEŠU ATRAŠANOS ĀRPUSKOLAS PASĀKUMOS. Ar novada domes lēmumu izveidota komisija, lai apzinātu situāciju, kad nepilngadīgie atrodas ārpuskolas pasākumos pēc domes normatīvos atļautā laika. Šajā komisijā darbosies skolotājs Staņislavs Stankevičs, policists Arvids Onckulis, sociālā darbiniece Ženija Cirša, pagasttiesas locekle Anita Lazdāne, administratīvās komisijas priekšsēdētājs Dzintars Cimdiņš.

■ PIEŠKIR ZEMI LIETOŠANĀ. Novada dome nolēmusi piešķirt lietošanā zemi ar izpirkuma tiesībām divām personām. Kopā piešķirti 13 hektāri.

■ PIEŠKIRTI PABALSTI. Pamatojoties uz iesniegumiem, novada dome piešķirusi vairākus pabalstus. Viens no pabalstiem paredzēts vientuļai pensionārei malkas iegādei. Cetrām personām piešķirti vienreizēji pabalsti pa 10 latiem katram.

■ PAREDZ NEKUSTAMĀ ĪPAŠUMA NODOKĻA ATVIEGĻĪJUMUS. Divām politiski represētām personām noteikts nodokļa samazinājums par nekustamo īpašumu 50 procentu apmērā. Atvieglojums stāsies spēkā 2003. gadā.

■ PALĪDZ ĢIMENĒM AR BĒRNIEM. Triju daudz bērnu ģimeņu skolas vecuma bērniem, kopskaitā 14 skolēniem, piešķirtas brīvpusdienas līdz šī gada beigām. 50 procentu apmērā apmaksāta brīļu iegāde diviem bērniem.

Bērni ar ipašām vajadzībām sporto Līvānos

Līvānu 2. vidusskolas sporta zālē norisinājās sporta svētki Latgales novada bērniem un jauniešiem ar ipašām vajadzībām, informē svētku Latgales novada koordinatore Zanda Spūle-Vilcāne. Svētkos piedalījās Aleksandrovas speciālās internātskolas, Daugavpils Bērnu un jauniešu konsultatīvā centra «Jaunība», Līvānu dienas aprūpes centra «Saulesvece», Līvānu bērnu un jauniešu centra, kā arī svētku rīkotāju – Rudzātu speciālās internātskolas komanda – kopskaitā vairāk kā 50 bērni un jaunieši.

Divas stundas tika atvēlētas sporta aktivitātēm – bumbas mešanai grozā, «zvejošanai», golfam, formulai, beisbolam, florbolam, gleznanā, šautriņu un laso mešanai. Svētku dalībniekus sportiskajām aktivitātēm noskaņoja pilsētas Miki Pele, kas bija ļoti priecīga par iespēju satikties, darboties līdzī, iedrošināt, palīdzēt veikt kādu sarežģītāku aktivitāti. Par katra uzdevumu veikšanu jaunie sportisti saņēma nelielu dāvanīņu. Pēc tējas pauzes, kad spēki bija atjaunoti, sekoja svētku kultūras programma. Priekšnesumus – mājas uzdevumus rādīja visas komandas, gan skaitot dzejoļus, gan dziedot, gan breikojo un dejojot. Savu prasmu rādīja Līvānu sporta deju kluba «Kristāla kurpīte» (pasniedzēja Margarita Smirnova) dejotāji. Austrumu cīņas mākslas demonstrēja tekvondisti, instruktora Jāņa Grāvera vadībā. Svētku noslēgumā Miki Peles pārsteiguma balvas saņēma Vera Boloklilova (pirmā veica visas sporta aktivitātes), Rolands Kamanis (labākais basketbola metiens), Māris Kurcišs (labākais šautriņu mešanā), Vitālijs Panteļejevs (garākais turnīra dalībnieks). Pārsteiguma balvas komandām dāvināja arī Līvānu bērnu un jauniešu centrs un aicināja visas komandas piedalīties BOCCIO turnīrā, kas notiks februārī.

G.Kraukle

SILAJĀŅU PAGASTĀ

Spēku smeļas ticībā

Silajāņu pagasta teritorijā kopš neatminamiem laikiem pārsvarā dzīvojuši krievu tautības vecticībnieki. Stingri glabātā ticība, gadsimtiem nemainīgās tradīcijas palīdzējušas šiem cilvēkiem izdzīvot cauri visiem laikiem, lai kā arī nebūtu klājies, saglabājot dziļu nosvērtību, pašcieņu, iekšēju mieru, samierināšanos un filozofisku attieksmi pret pasauli, bezgalīgu viesmīlību. Pagastā ir 62 invalīdi. Vietējās pašvaldības budžets ir visai trūcīgs, un, piemēram, šogad sociālajām vajadzībām paredzēti tikai 5480 lati. Bēru gadījumā tiek izmaksāts 50 latu liels pabalsts. Vientuļiem cilvēkiem, kam ir 70 un vairāk gadu, ik mēnesi tiek maksāts pabalsts 5 latu apmērā, bet reizi gadā vienreizējs pabalsts – 15 lati. Ar šo naudu vientuļnieki var apmaksāt pakalpojumus, kas sniegti viņu aprūpei. Palīgus vecie pensionāri izvēlas paši.

No šī paša budžeta daļēji tiek segti iedzīvotāju ārstēšanās izdevumi. Daudz bērnu ģimeņu skolēniem ik mēnesi mācību laikā izmaksāts pabalsts piecu latu apmērā katram, apmaksāti skolēnu ceļa izdevumi. Bez tam tiek maksāti vienreizēji pabalsti jaundzimušo vecākiem. Par pirmo bērnu vecāki saņem piecus, par otro – desmit, par trešo bērnu – 15 latu lielu pabalstu.

Vajadzību ir daudz, un tāpēc invalīdi, kuri vismaz no valsts saņem regulāru pensiju, uz pašvaldības palīdzību nevar īpaši cerēt.

Sīksti un pacietīgi, lepnī ir Silajāņu vecticībnieki. Viņi augstu vērtē savu ticību. Sajās mājās redzējam citu par citu lepnākas un bagātīgāk rotātas ikonas. Par saviem svētajiem, par viņu dzimšanas dienām, par ikonu vēsturi mājas saimnieki stāstīja ar svētbiļību. Vairbūt, ka šī ciešā saite un uzticēšanās augstākiem spēkiem arī stiprina viņus izturēt nebūt ne vieglās slimību uzliktās ciešanas.

Kā vienmēr, arī šoreiz invalīdu apmeklējums vedināja uz pārdomām par divāmībām valsts nodrošinātajā sociālajā aprūpē. Kā sievietei, kurai nav palicis pat tik daudz spēka, lai nogrieztu maizi, var būt tikai trešā invaliditātes grupa? Kā šāda grupa, kas nozīmē, ka darba spējas zaudētas tikai daļēji, var būt cilvēkam, kurš visu mūžu pavada ar vienu roku? Silajāņi, Vārkava, Pelēči vai kāds cits līdzīgs lauku apvidus ar saviem klusajiem, neuzbāzīgajiem, kautrīgajiem invalīdiem un viņu tuviniekiem ir bezgala tālu no likumdevējiem ministriņš, no valsts. Neba bērnišķīgās palaidnības, bet uz šīs pašas valsts altāra šie kādreiz jaunie un stiprie cilvēki nolikuši savu veselību, savas vieglās dienas.

● Ivans un Mirimeja Piskunovi ir īsts uzticības, mīlestības un savstarpējās pieķeršanās simbols. Vecais vīrs pēc insulta ir zaudējis spējas patstāvīgi staigāt. Jau piecpadsmito gadu viņu rūpīgi kopj Mirimeja, un joprojām Ivans, kuram jau pārkāpts astoņdesmit gadu sliekšnis, ir ģimenes galva ne tikai savās mājās, bet arī lietas kursā par pagasta jaunumiem. Ar padomi viņš sazinās pa telefonu. Paldies Dievam, saka viņa pašreizējā kopēja, ka vīram saglabāties viņa talants un skaidra pasaules uztvere. Visu dzīvi nodzīvojam kopā, klājās smagi, saka Mirimeja. Pieaugušie bērni dzīvo tālu, Krievijā, tikai viens no viņiem palicis Latvijā.

Kad lūdzam atļauju abus nofotografēt, Mirimeja mīļi apliek roku Ivanam ap kaklu, pieglauz viņa galvu pie sevis. Neatskan ne nopūta, ne vārds par to, ka būtu smagi.

Savu bēdu ļaudīm neatdosi

Sikstas apņēmības dzīves ceļā nav trūcis Fjoklai Andrejevai. Cits nekā jau neatlika, kā vien samierināties ar likteni, kurš skarbi un nežēlīgi jau pirms 50 gadiem izjauc viņas izsapņoto gaišo un mierīgo sievietes — sievas un mātes — dzīvi.

Dēlam Borisam, kurš uz svešajiem ciemiņiem nolūkojas ar bērnišķīgu izteiksmi pusmūža vīrieša sejā un mīlīgu smaidu, piedzimt bija lemts veselam. Bet jau mazotnē zēna attīstība sāka kavēties. Vairbūt to negatīvi iespaidoja spēcīgais emocionālais šoks, ko ģimene pārdzīvoja, kad pēc pērkona spēriena gāja bojā tēvs un nodega dzīvojamā māja. Puisēns vēl bija tik mazs, ka par savām pārdzīvotajām izjūtām nespēja pastāstīt. Bet māte sāka ievērot, ka bērns attīstība kavējas. Jau no divu gadu vecuma sāka viņu vest pie ārstiem. Dakteri pieļāva iespēju, ka stāvoklis varētu mainīties, tomēr tas nenotika. Skolas gadus zēns pavadīja speciālā mācību iestādē. Tā mēs dzīvojam un mocījāmies, atceras māte. Es viņu vedu uz skolu Ludzā un atpakaļ, bet jēgas nebija nekādas. Neko vairāk man nav ko stāstīt, saka Fjokla, dariju visu, ko varēja, bet dēla attīstības stāvokli nekā nebija maināms.

Viņa apprecējusies otrreiz, piedzimis un uzaudzis veselīgs dēls, kam tagad jau pašam savi bērni, bet Borisam tā arī palicis mājās pie mātes. Aprūpējams, pieskatāms.

Kā dēls vada savas dienas? Aizsūtu malku atnest. Aizsūtu pēc ūdens, stāsta māte. Ko lieku, to iz-

● Fjokla Andrejeva sava dēla Borisa aprūpēšanā vienmēr ir paļāvusies tikai pati uz saviem spēkiem. Ar savu valsts piešķirto – nozēlojamo 35 latu lielo pensiju pieaugušam cilvēkam iztikšana grūta, tāpēc mātei smagajos kolhoza darbos nopelnītajā pensijā jādalās ar dēlu.

dara. Kopā ar mani ravē. Taču patstāvīgi strādāt viņš nespēj. Nevar arī norīkot palīgos svešā saimniecībā. Kādam jāstāv blakus un jādod rīkojumi par ikvienu darbību. Tomēr valsts likumdošana attiecībā uz šādu invalīdu sociālo nodrošināšanu ir, maigi izsakoties, dīvaina. Borisam ir tikai otrā invaliditātes grupa un līdz ar to ne pārāk liela pensija. Vismaz divdesmit gadu periodā katru gadu dēls atkārtoti bijis jāved uz medicīnisko komisiju pie Daugavpils ārstiem, lai grupu ikreiz piešķirtu no jauna. Uz ilgāku laiku nedeva,

domāja, ka stāvoklis uzlabosies, atceras māte. Bet nekā nemainījās. Un tikai pēc tam invaliditātes grupa noteikta uz mūžu. Viņu pie ārsta grūti dabūt, saka mīlošā kopēja, tāpēc sarežģījumi ar zāļu izrakstīšanu. Nav jau bērns, ko pie rokās aizvedīsi. Tāpēc pērkot tikai tos medikamentus, kas pieejami bez receptēm, — sirds stiprināšanai un pret galvas sāpēm. Kad viņš jūtas slikti, dažreiz gul, bet reizēm staigā, iet uz mežu, uz purvu. Mātei pie darba tad prāts nenesas, pieskata dēlu. Borisam garšojot saldumi. Māte pēc pen-

sijas saņemšanas pārnesot no autoveikala dēlam barankas, cukuru, bet viņš nobažījies, — vai tev pietiks naudas, par ko nopirkt vēlreiz?

Gadiem ritot, viņa jau sen ir samierinājusies ar to, ka dēlam nebija lemts izaugt veselīgam un stipram. Viņa nežēlojas arī par to, ka šāds ģimenes loceklis ir prasijs daudz spēka un stundu, kas bija jāatruj no miega vai atpūtas pēc smagajiem lauku sievītes darbiem. Tagad viņa bēdājas par ko citu. Mūžs pamazām iegriezies novakarē. Kas notiks ar dēlu, kad

manis vairs nebūs, viņa atklāti pauž savas klusībā nēsātās domas. Kam gan viņš tāds būs vajadzīgs, viņa jautā. Par to vien visu laim domāju, viņa atkārtoti un raud.

Ne tik daudz laika aizritējis kopš gadiem, kad šo māju saimniecei bija divi kopjami slimnieki. Vīramāte gandrīz sagaidīja šo simto dzimšanas dienu. Nodzīvoja līdz 99 gadiem. Pēdējos 15 no tiem bija paralizēta. Cilājama, kopjama, apmazgājama, ēdināma un ģērbjama. Uz gultas guļoša. Fjokla nekurnot kopa nevarīgo večiņu un ar godu aizvadīja līdz mūžības sliekšnim. Toreiz viņu ar veco sievieti vairs nesaistīja radniecības saites, jo vīrs jau bija miris, Fjoklai bija cita ģimene. Tomēr gan viņa, gan arī otrais vīrs augstsirdīgi izturējās pret vājnieci un deva iespēju līdz pēdējai mūža dienai nodzīvot pie savējiem. Pieņēma labos darbus, kad vecmāmuļa auklējās ar vārgo puisēnu, jo māte bija aizņēma kolhoza darbos — slauca ar rokām govīs, kopa bulļus.

Savu bēdu ļaudīm neatdosi. Kā nolemts, tā jādzīvo, ar daudz pieredzējušas mātes skaudro gudrību sarunas beigās saka Fjokla Andrejeva. Pagasta padomē pēc palīdzības mājās aprūpei neesmu griezusies, man bija kauns to darīt, un es arī nezinu, uz kuriem un pie kā jāiet, viņa saka. Vairbūt man pateiks, — tu esi māte, un tev pašai vien jākopj, no iespējamā atteikuma bailojas māte. Bet neesmu apvainojusies ne uz vienu. Tikai pati uz sevi — par to, ka nelaimīga.

Nauma Jefremova plašajā mājā valda tā kņada un smaržas, kas nepārprotami ziņo par gatavošanos svinībām. Esam ieradusies dienu pirms saimnieka 50. dzimšanas dienas. Šo notikumu ģimene gatavojas svinēt godam. Naums uzskaita tuvus un tālus ciemiņus, kuri lūgti ierasties. Viņš piedzimis desmit bērnu ģimenē. Tagad gan daži no brāļiem un māsām jau miruši.

Saimnieces piedāvā pašceptos cepumus, bet Naums pagaršošanai ielej arī mājās brūvēto alu. Sveši cilvēki godību rīkošanai mājā nav aicināti. Ar cienasta gatavošanu svētku galdam galā tikusi Nauma dzīvesbiedre Jevdokija, pagasta pastniece, meita Jeļena un radniece Zoja, bet tēvam darbos palīdz dēls Deniss. Jeļenai esmu iemācījusi gatavot gan gaļas ruletes, gan arī cept pīrāgus un cepumus, stāsta māte. Viņa pastāsta arī par savām pastnieces gaitām. Apkārtne vairāk krievu tautības iedzīvotāju, bet tajās mājās, kur dzīvo latvieši, gandrīz visas pasūtīts «Novadnieks».

Naums jūtas savilņots un priecīgs, ka, par spīti aizgājušajiem gados piedzīvotajam, jubileja būs skaista un viņš līdz tai veiksmīgi nodzīvojis. Viņš pieder pie tiem cilvēkiem, kurus sauc par černobīļiešiem, jo piedalījušies Černobiļas atomreaktora avārijas seku likvidēšanā. Toreiz viņiem neviens ne-

jautāja, vai maz grib riskēt ar savu dzīvību un veselību, tās netika arī apdrošinātas. Tiesas priekšā par cilvēku sagandētajam veselībam šodien vēl neviens nav stājies. Bet tūkstošiem Latvijas ģimeņu apziņmogotas ar černobīļieša vārdu, kas šiem cilvēkiem nereti nozīmē izpostītu ģimenes laimi, zaudētas darba spējas, sāpes un slimības. Līdzīgi ir arī Naumam. Par laimi, viņš piederēja pie tiem, kurus radiācija skāra mazāk, jo uz Ukrainu tieši no traktora Silajāņu kolhozā tika nosūtīts tikai divus gadus pēc avārijas atomelektrostacijā. Naums strādāja 50 kilometru attālumā no Černobiļas. Atceras, kā tika mērīts un kontrolēts radiācijas fons, kā vietējo iedzīvotāju mājām jauca nost vecos jumtus un vietā lika jaunus, kā ar buldozeru norausa sakņu dārzus, jo izrādījās, ka izaudzētā raža ir radioaktīva. Saimnieces stāvēja kartupeļu vagās un dusmīgi turējās pretī, jo pārāk maz zināja par radiācijas postošo ietekmi uz veselību. Sak, nav ne redzama, ne saožama, ne pagaršojama, kas nu tur var būt kaitīgs. Stipri piesārņoti bija lietus ūdeņi, kas tecēja no jumtiem kopā ar radioaktīvajiem putekļiem, atceras Naums, māju apkārtējais zemes slānis bija jānogrābj un jāved prom. Taču iedzīvotāji nesteidzās pamest savas mājas, uzskatīja, ka no bīstamās zonas – 30 kilometru radiusā – dzīvo pietiekoši lielā attālumā.

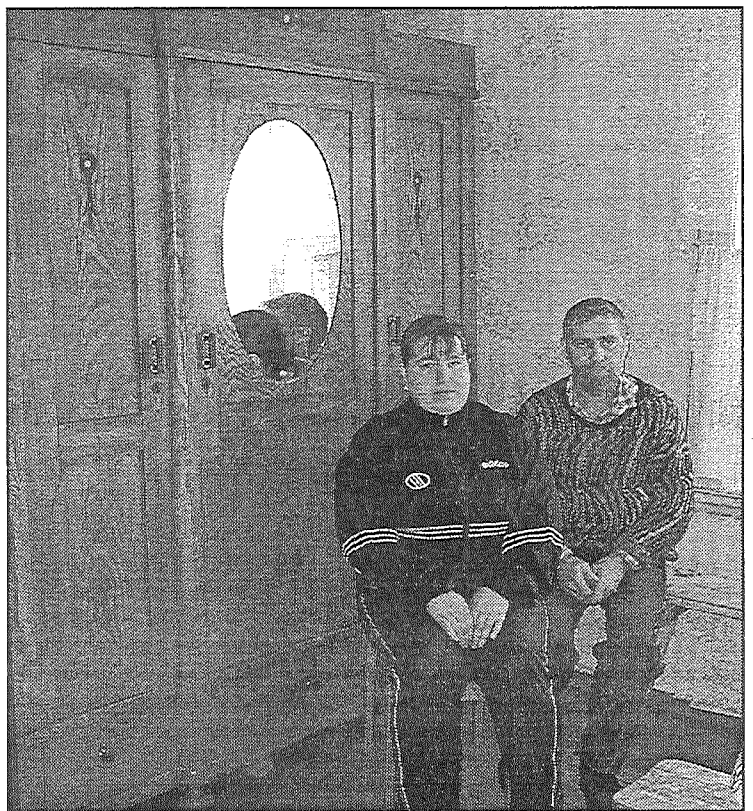
Pēc atgriešanās Naums nemanīja nekādas slimības pazīmes,

bet pagāja tikai pāris gadu, kad sajuta dzirdes un redzes pasliktināšanos, parādījās arī citu slimību priekšvēstneši. Mediķi secināja, ka to cēlonis ir radiācija. Tagad viņam piešķirta trešā invaliditātes grupa, un lielu daļu no pensijas jātērē visai dārgu zāļu iegādei. Reizi gadā Naumam nākas doties uz izmeklēšanu pie Rīgas ārstiem.

Naums saimnieko savā piemājas saimniecībā, un kā istam vīrietim klājas, jūtas gana stiprs un enerģisks, lai nodrošinātu ģimenes iztiku. Nečīkst un nežēlojas. Dēls nupat atgriezies no militārā dienesta Nacionālajos Bruņotajos spēkos, diemžēl viņam pagaidām nav darba.

Mājas saimnieks ir pateicīgs pagasta padomei, ka tā atradusi iespēju par 50 procentiem samazināt zemes nodokļa apmēru. Šis atvieglojums viņam piešķirts kā bijušajam černobīļietim. Visu pārējo varot sagādāt pats.

Nauma Jefremova mājās aprunājami arī par Zojas Gorinas mazās meitiņas veselību. Māmiņa ir nobēdājusies un nav guvusi īstu skaidrību, vai meitas veselība uzlabosies. Ģimenes ārste Preiļos un mediķi Rīgā mierinot, ka stāvoklis mainīsies, bērns kļūs līdzīgs pārējiem. Zoja neslēpj, ka meklējusi arī dziednieču palīdzību. Pašlaik meitene apmeklē skolu. Mazajai grūtības ar runāšanu un izteikšanos, bet citādi viņa esot saprātīgs bērns, saka māmiņa. Zojai nav darba, un viņai grūti nodrošināt kvalificētu medicīnisku palī-

● Naums Jefremovs jubilejas priekšvakarā bija optimistisks un ir iemācījies savām kaitēm pretoties, bet Zojai Gorinai meitiņas nākotne ir visai neskaidra. Abi radnieki pozēja pie krāšņā skapja, kas gatavots pēc pasūtījuma Nauma mātei pūrā un joprojām kalpo.

dzību savam bērnam, apmeklēt visus iespējamus speciālistus. Patlaban nav nopietni aizdomājies arī par tālāko, vai meitene spēs turpināt mācības vispārīgglītības skolā, vai arī būs jādodas uz specializētu mācību iestādi. Gai-

du, kamēr stāvoklis uzlabosies, saka Zoja, un pagaidām ārstēšana aprobežojas ar medikamentu lietošanu. Mātei ar meitu mēnesī jāiziet ar 41 latus lieliem ienākumiem, ko gūst no bērna pensijas un pabalsta.

Sešdesmit gadus bez rokas

Matrjona Pimanova divatā ar māsas meitu Anastasiju pirms gadiem septiņiem atgriezušās tēvutēvu mājā, kurā kolhozu laikos savulaik bija ierīkota vietējā ceptuve. Maizīte izdevusies garda un vietējiem patikusī, tomēr ar laiku ceptuve kļuva nederīga un tika slēgta.

Abas sievietes, bijušās rīdzinieces, māju izremontējušas un tagad dzīvi dzimtajās vietās jūtas tīri apmierinātas. Matrjona savā mūžā vieglu dienu maz pieredzējusi. Jaunībā Daugavpilī strādāja uz dzelzceļa, bija vilciena pavadone. Kādā negadījumā viņa pakļuva zem vilciena. Labu gabalu tika rauta līdzī. Pēc tam operācijā zaudēja kreiso roku līdz ar visu pleca lāpstiņu. Labāk būtu nomirusi, nekā palikusi dzīva, viņa skarbi saka. Pārdzīvotais bija pārāk šausminošs tik jaunai meitenei, — Matrjonai toreiz ritēja 21. gads, un viņa bija nostrādājusi nepilnu gadu, pricīgi gaidīja Otrā pasaules kara beigās, kam teju teju bija jābūt. Prata izsūt, adīt, aust. Kopā ar draudzenēm skrēja uz ballītēm, dejoja, sapņoja, iemīlējās.

Matrjonai vispirms tika piešķirta pirmā invaliditātes grupa, pēc tam otrā, un vēl pēc kāda laika — trešā. Mediķi uzskatīja, ka roka uzaugs no jauna, Matrjona ar drūmu humoru īsi komentē notikušo. No protēzes atteicās. Tā neko nepalīdzētu, bet nēsāt dēļ izskata un liekam aprūtinājumam viņa negribēja. Ko gan apmānīsi ar aukstu, cietu, nedzīvu plastmasas gabalu. Tagad viņa ir sagaidījusi vecuma pensijas saņemšanai atbilstošu gadu skaitu, un invaliditātes grupai vairs nav nozīmes. Kā par savu izdzīvošanu gadu desmitiem nācies cīnīties šai sievietei,

● Matrjona Pimanova ar savu uzcītīgo aprūpētāju — māsas meitu Anastasiju, kura savā mūžā darbīgais uzsākusi jau 12 gadu vecumā.

par to vairs nevienam nav daļas, un neba šodien, kad invaliditātei klāt nācis arī vecuma nespēks, ir vieglāk. Matrjonai pašlaik rit jau 79. gads.

Matrjona notikušo pieņēma par nelabojamu īstenību, bet samierināties ar to bija grūti. Gadus 15 strādāja Silajānos par pastneci — par darbadienam. Kolhozu sākuma gados bija tāda sistēma, ka par darbu nemaksāja, bet uzskaitīja tā sauktās darbadienas. Gada beigās par tām atlīdzināja ar labību. Ja vien kolhozā tā vispār bija izaugusi. Vēlāk Matrjona devās uz Rīgu. Strādāja par nakts-sardzi mūzikas instrumentu, keramikas rūpnīcās. Nekad nav sēdējusi dīkā, bet savai palikušajai vienīgajai rokai likusi kalpot un pelnīt maizi par abām. Arī govī izslaukt, kartupeļus rakt, ravēt. Nopelnīt arī vecuma maizi — nieka 54 latus mēnesī. Pagasta padome atradusi iespēju nedaudz piemak-

sāt nu jau otrajai pensionārei — māsasmeitai Anastasijai par tantes aprūpēšanu. Visi tā dzīvo, samiernieciski saka Matrjona, kā klājas citiem, tā arī mums.

Veseliem un stipriem cilvēkiem, kam Dievs devis un ļāvis paturēt visus savus locekļus, to nekad nesaprast. Piesieniet vienu roku pie sevis un pamēģiniet izturēt kaut dienu. Neizdosies, saka Matrjona. Bet varbūt būs labāk apjaušams, ko nozīmē tas, ka locekļi ir veseli, un ka nereti šodien jaunie cilvēki pārgalvīgi riskē ar to zaudēšanu.

Matrjonas vecākiem bijuši septiņi bērni. Izņemot viņu, visi pārējie, vecākie, devušies aizsaulē. Par saviem aizgājējiem viņa bieži atceras Kostigas vectīcībnieku draudzes lūgšanu namā, kur dzied kori kopā ar citām draudzes locekļēm. Vasarās šajās mājās ciemojas daudz radu, kas palīdzēja arī veikt kapitālremontu. Pie mājas iestādīts jauns ābeļdārzs.

Invalidam vajadzīga malka

● Aleksejs un Faina Dudarevi nezaudē cerību, ka Alekseja veselības stāvoklis uzlabosies.

Aleksejs Dudarevs ir vīrietis pašos spēka gados, kura ģimenē bērni vēl pat nav nostājušies paši uz savām kājām. Meita un dēls mācās skolās, viens Preiļos, otrs Silajānos.

Pirms vairākiem gadiem, strādājot par elektrīķi, Aleksejs guva traumu. Viņš nokrita no staba. Tagad gan sievai, gan pārējiem ģimenes locekļiem ir visai smagi, jo slimības uzliesmojumi, kas bieži un regulāri atkārtojas, iepriekš ir neprognozējami. Lai šādās reizēs slimajam palīdzētu, nepieciešama radikāla medicīna iejaukšanās. Sieva Faina palikusi bez darba. Kādreiz agrāk viņa strādāja siera gatavošanas ceģā. Ģimenei grūti savilkt kopā galus bērnu mācīšanai, uzturam, kā arī ģimenes galvas ārstēšanai. Viņam regulāri jālieto zāles, kā arī jāsaņem dārgas injekcijas.

Man neticas, ka es kādreiz atkal kļūšu vesels, visai drūmi saka

Aleksejs. Tajos periodos, kad jūtas žirgts, saimnieko pa mājām. Ir noraižējies par malku. Sava meža vairs neesot, lūdz pagasta padomei, lai atvēlot kādu gabaliņu malkas sagatavošanai.

Ģimenei paveicies tādi ziņā, ka blakus mājā dzīvo Alekseja māte Jevdokija Dudareva. Iepazīstamies ar šo sievieti, no kuras labestība, mīlums, viesmīlība starot staro. Dzīve viņu nav lutinājusi. Jau agrā bērnībā nomirusi vecāki. Bet visi trīs viņas pieaugušie bērni — invalīdi. Alekseja brālis, kurš dzīvo Rīgā, par invalīdu kļuva pēc piedalīšanās Černobiļas avārijas seku likvidēšanā. Arī meita kopš dzimšanas ir invalīde. Vīrs nomiris pirms 17 gadiem. Pati pārcietusi divus infarktus, operāciju. Tagad Jevdokijai lielākais prieks par mazbērniem, kuri, par laimi, žirgti un veseli, dzīvespriecīgi un piepildīti vecmammās māju ar smiekliem un dzīvesprieku.

● Preiļu rajona vakara (maiņu) un neklātienes vidusskolas audzēkņi Tēvzemes nedēļas laikā darināja zīmējumus sausās otas tehnikā. Šo darbu vizuālās mākslas skolotājas Diņas Švalbes vadībā veidojuši 9. klases skolēni.

Vakarskola palīdz atrast pašam sevi

Katram sava motivācija

Cilvēkiem, kuri darba tirgū saskārušies ar prasību, ka pretendentiem uz darbu obligāti jābūt ar vidējo izglītību, ir dažāds vecums. Preiļu rajona vakara (maiņu) un neklātienes vidusskolas direktore **Klaudija Zarāne** stāsta, ka ne visai sen skolu beigusi kundzīte, kam pāri 50. Viņa savā darbavietā – bankā – vairs neesot lāgā atbildusi pat apkopējai izvirzītajām prasībām. Nācies atsākt mācības. Tomēr pēc vidusskolas atestāta ieguves ar jauniegūtajām zināšanām arī informātikā un darbā ar datoriem viņas karjerā noticis pavērsiens. Vakarskolas absolvente saņēmusi labākas darba iespējas un strādā arī ar datoru.

Šis piemērs, protams, nenozīmē, ka vakarskolas kontingents sastāv tikai no pusmūža cilvēkiem. Lielākoties skolā mācās jaunieši. Katram sava motivācija, kāpēc viņi šeit nonākuši. Viena daļa ir mācījusies arodskolās, kurās trīs gadu ilgā apmācību laikā var iegūt specialitāti, kā arī apgūt 10. un 11. klases programmu. Lai iegūtu pilnu vidējo izglītību, mācības jāturpina vakarskolā. Otra daļa jauniešu šeit nokļuvusi no vispārīgajām skolām. Vieniem bija jāstrādā, jo vecāki viņus vairs nevarēja uzturēt, nespēja nodrošināt tālāku izglītības, un tagad piecpadsmit, sešpadsmit gadus veci pusaudži pelna paši. Tiesa – neoficiāli. Citi savukārt ne pārāk pievērsās mācībām un apgrūtināja šķīta arī skolas disciplīna. Kļūstot pieaugušākiem, skats uz dzīvi mainījies, nākusi saprašana, ka bez izglītības neko nevar iesākt.

Vakarskolas direktore atzīst, ka sabiedrībā vairs nevalda uzskats par to, ka šādas mācību iestādes diploms vieglāk iegūstams. Mācību iestādes prestižs pamazām ceļas. Tās statuss nedod tiesības neapgūt kādu no vidusskolas kursa priekšmetiem, arī gala pārbaudījumos ir vienādas prasības ar dienas skolu. Atestāta iegūšana no skolas audzēkņa prasa vēl vairāk pūļu, jo viņam jāsavieno mācības ar darbu, kā arī jāprot strādāt patstāvīgi. Tomēr joprojām vakarskolām jāpilda korigējošo lomu, mācot tos skolēnus, ar kuriem dienas skola nav vēlējusies strādāt. Bija tāds gadījums, atceras direktore, ka vienu palaidniņu blēņdari pie mums nosūtīja piespiedu kārtā, sak, ja nevari mācīties parastā skolā, mācies vakarskolā. Strādājām ar viņu individuāli, sekojām, vai saprot vielu, vai turas līdzī pārējiem. Tagad skolēns no 7. klases jau ticis līdz vidusskolai. Situācijas ir dažādas, vēriē direktore. Viens otrs daudzskaitlīgajā klases kolektīvā ir juties atstumts. Bet, piemēram, kādu no bērniem vecāki vispār nebija laiduši uz skolu. Kad nokļuva vakarskolas 7. klasē, puisim bija jau 19 gadi. Nonācis skolas solā, viņš jūtas ļoti laimīgs, cenšas labi mācīties. Ir jaunieta, kuras savulaik pēc 6. klases pārtraukušas apmeklēt skolu. Meite-

nes sasniegušas 20 gadu vecumu, bet ar gadiem nākusi atziņa, ka vajadzīga izglītība. Mācības, protams, bija jāatsāk no 7. klases. Vienam otram skolēnam šāda atgriešanās skolas solā līdzinās gandrīz vai to uzsākšanai 1. klasē. Tāpat vajadzīgs adaptācijas periods, un lasīšana bezmaz vai jāmācās no jauna, saka direktore. Taču pedagogi uzskata, ka apsvēcams ir katrs gadījums, kad pieaudzis cilvēks spēj pārvarēt savus kompleksus un atkal sēsties skolas solā, apzinoties izglītības nepieciešamību.

Vakarskolā mācās daudzu pašvaldību iedzīvotāji. Visvairāk no Preiļiem, arī no Rušonas pagasta, no Galēniem, Riebiņiem, Silajāniem, Saunas, Sutriem, kā arī no dažiem kaimiņu rajoniem.

No vakarskolas uz augstskolu

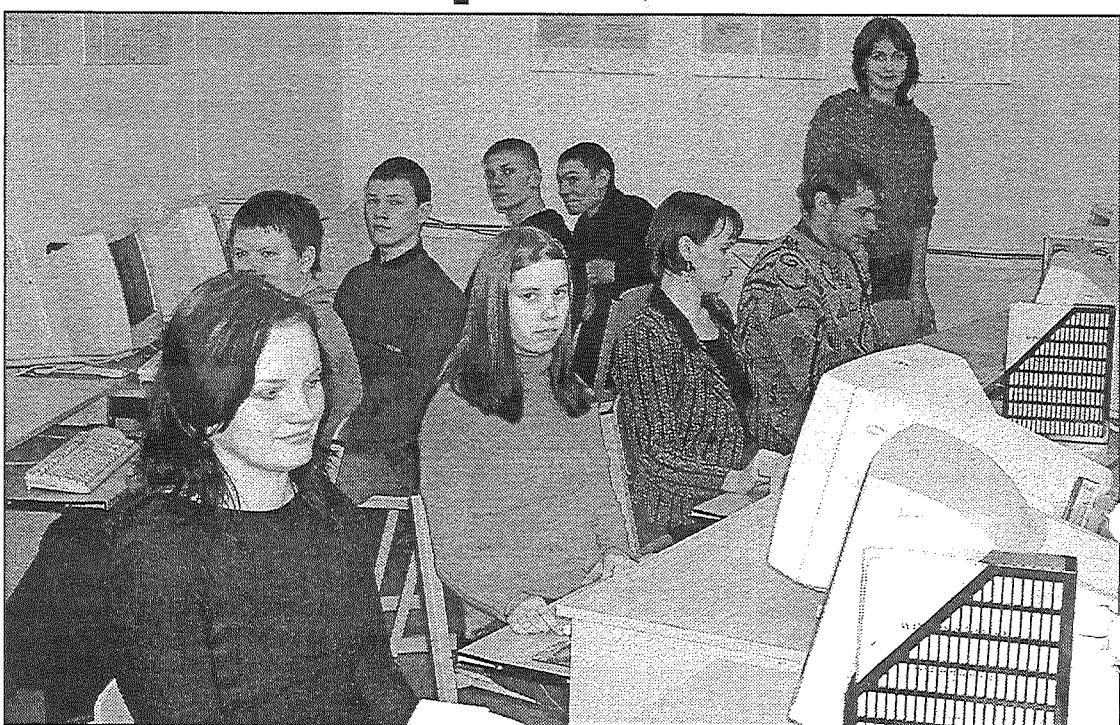
Preiļu vakarskolā šajā mācību gadā mācās 170 audzēkņi, 23 no viņiem ir Jaunaglonas konsultatīvā punkta skolēni. Skaitis mainās arī mācību gada laikā. Kāds nevar savienot mācības ar darbu un spiests aiziet. Cits atgriezies no militārā dienesta un nolēmj atsākt mācības. Pagājušajā mācību gadā vakarskolēnu skaits bija tuvu diviem simtiem, un šī gada pavasarī 12. klasi beidza 81 skolēns. Samazinājumu direktore skaidro ar to, ka arī kopumā valstī sarucis skolēnu skaits. Tomēr skolā šogad ir trīs izlaiduma – divpadsmitās klases, kā arī viena tāda klase Jaunaglonā. Divpadsmitajās klasēs arī ir visvairāk audzēkņu, jo uz to ierodas lielākā daļa arodskolu absolventu, kas nav ieguvuši pilnu vidējo izglītību. Viena 12. klase gandrīz pilnībā izveidota no Preiļu arodvidusskolas pašreizējiem audzēkņiem. Kamēr arodvidusskolās pastāvēs pašreizējās programmas, tikmēr vakarskolām par audzēkņu trūkumu nebūs jāšūrojas, saka direktore.

Mūsu mērķis nav sagatavot iestājam augstskolā, viņa atzīst, jo tie, kuri nākotnes sapņus saista ar studijām, jau pēc pamatskolas izvēlas mācības vidusskolās. Tomēr arī pēc vakarskolas beigšanas vairāki iestādoties augstskolās, — pirms četriem gadiem tādi bija seši, no aizepārā izlaiduma – septiņi, pērn – četri.

Klaudija Zarāne rāda pagājušajā mācību gada 12. klases valsts pārbaudījumos saņemto novērtējumu lapu. Protams, šeit parādās arī burtiņš «F» — apliecinājums par viszemāko līmeni centralizēto eksāmenu kārtosānā, tomēr kopumā vērtējums ir vidējs, labs, bet atsevišķos priekšmetos zināšanas vienam otram novērtētas kā augstākajiem līmeņiem atbilstošas.

Noteikumus diktē dzīves realitāte

Mācību stundu un konsultāciju grafiks tiek veidots katrā mācību gada sākumā, pieskaņojoties au-

● 12.a un 11.b klases skolēni arī stāpbrīžos vēlas padziļināt zināšanas datoru lietošanā. Nodarbības vada direktora vietniece Sandra Zagorska.

● Preiļu rajona vakara (maiņu) un neklātienes vidusskolas zālē ierīkotajā atpūtas stūrītī pie iedezinātās sveces uz draudzīgu sarunu sapulcējušies pedagogi Sandra Zagorska (no kreisās), Gaļina Streļčuka, direktore Klaudija Zarāne, Natālija Isajeva, Vēsma Lubāne, Roberts Lubāns.

Foto: M. Rukosujevs

dzēkņu iespējām. Jāņem vērā, ka lielākā daļa no viņiem strādā, viņi ir ģimenes cilvēki. Mēs nevaram atrauti no dzīves realitātes audzēkņiem diktēt savus noteikumus, saka direktore.

Skola divas dienas nedēļā darbojas no rīta līdz pēcpusdienai, divas — līdz pusdesmitiem vakarā. Atbilstoši skolas nosaukumā teiktajam – vakara, maiņu un neklātienes. Lauciniekiem ērtāk ierasties no rīta, kad biežāk kursē autobusi. Pilsētniekiem – vakarā pēc darba. Pamatskolas klasēs notiek klātienē mācības, vidusskolēni mācās neklātienē. Mācību stundu skaits ir apmēram uz pusi mazāks nekā dienas skolās. Skolēniem jābūt spējīgiem patstāvīgi strādāt un jāzina, ka nesaņemams atlaides ne kontroldarbu, ne ieskaīšu, ne eksāmenu kārtosānā. Bet no skolotājiem tas prasa jau no vielu sagatavot un pasniegt kompaktāk nekā tas notiek dienas skolā.

Skolas finanses

Pedagogu darbu apmaksā valsts, bet skolas uzturēšanas izdevumus sedz pašvaldības, kuru skolēni vakarskolā mācās. Katra pašvaldība par sava iedzīvotāja izglītību vakarskolai maksā sešus latus mēnesī. Nepatīkami, ka šī nauda no pašvaldības nereti dabūjama tikai pēc ilgstošas cīņas, saka direktore, kura izjutusi, ko nozīmē nemitīgā zvanišana un atgādināšana par parādiem.

Taču vakarskolas uzturēšana nenozīmē tikai saimnieciskos maksājumus par īri un siltumu. Pēdējos gados skolā notikušas pozitīvas pārmaiņas. Tā paplašinājusies, klašu telpas izremontētas. Skolai ir sava zāle, kurā rīko eksāmenus, arī pasākumus, atsevišķa telpa bibliotēkai, labi iekārtots datorkabinets, mūsdienu prasībām atbilstoši iekārtots sanitārais mezgls. Būvniecības gadījumā, kad vecajā tualetē eksāmena laikā kāds sadusmojies au-

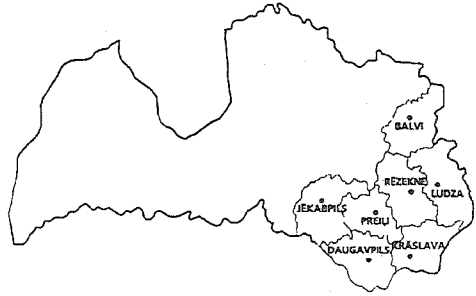
dzēkņi nolauzis visus rokturus. Jaunajā uzvedas kārtīgi, acimredzot, sakopta vide disciplinē.

Sagādāts dators skolotāju vajadzībām. Bez tam noslēgts līgums ar rajona izglītības pārvaldi par tās datorklases izmantošanu. Vakarskolēniem par informātikas apguvi interese ir ļoti liela. Tiek papildināts skolas grāmatu fonds. Ir kopējais izdales materiālu sagatavošanai. Nākamajā budžetā gādā paredzēts papildināt fizikas un ķīmijas kabinetu mācību bāzi. Pašlaik uz līguma pamata vakarskola izmanto Preiļu 1. pamatskolas fizikas un ķīmijas kabinetus. Skolā darbojas valodu un tehniskās jaunrades pulciņi.

Kad atvadāmies no direktores, viņas kabinetā ienāk jauns puisis drauga pavadībā. Ģribot iestāties vakarskolā. Viņu nemulsina, ka mācību gads jau gandrīz pusē, jo ir pilns apņēmības pastāvīgam darbam.

L.Rancāne

KAIMIŅU RAJONOS

Viens no labākajiem, vienīgais Latgalē

Saulkrastos apbalvoti a/s «Rīgas piena kombināts» piena ražotājiem rīkotā konkursa laureāti. Laureātu vidū ir arī viena Rēzeknes rajona saimniecība, vienīgā no Latgales – Viļānu LIZS. Konkursu piena ražotājiem Rīgas piena kombināts rīko jau piekto gadu. Konkurss ir ne tikai iespēja novērtēt gada laikā paveikto, bet arī pateikties par sadarbību. Viļānieši konkursā piedalījās kategorijā no 301 līdz 500 slaucamām govīm un izcīnīja 3. vietu.

«Rēzeknes Vēstis»

RĒZEKNES RAJONĀ

Naturalizācijas pārvaldē – informācijas centrs

Naturalizācijas pārvaldes (NP) Rēzeknes reģionālajā nodaļā durvis vēra informācijas centrs. Šis ir trešais tāds centrs Latvijā.

NP Rēzeknes reģionālā nodaļa darbu sāka 1995. gadā, aptverot Rēzeknes pilsētu, rajonu, kā arī Ludzas un Preiļu rajonu. 2001. gadā nodaļai pievienots Alūksnes, Balvu, Gulbenes un Madonas rajoni. Visu administratīvo teritoriju kopīgā iezīme ir neliels nepilsoņu skaits – 7,27 procenti, ko nevarētu teikt par Latviju kopumā – 22,01 procenti nepilsoņu no visiem iedzīvotājiem.

Pieredze rāda, ka, neskatoties

uz lielo darbu, kas veikts šo gadu laikā, daļa iedzīvotāju joprojām nav informēti par naturalizācijas jautājumiem, nepievērš tiem uzmanību, kamēr pilsonības iegūšana neklūst par personīgu vajadzību. Vēl mazāk par Latvijas pilsoņu tiesībām un pienākumiem zina iedzīvotāji, kuriem pilsonība ir, kuriem nav bijis vajadzības par to īpaši domāt.

Tieši tādēļ informācijas centrs piedāvā materiālus ar apkopotu nodaļas rīkoto aktivitāšu pieredzi sabiedrības integrācijas un pilsonības jautājumos, ekspozīcijas par Latvijas vēsturi un tradicionālo kultūru, pilsonību ārvalstīs, Latvijas mazākumtautību vēsturi un darbības pieredzi. Centrā pieejams fotoarhīvs un videotēka.

Informācijas centrā notiks gan tematiskas grupu konsultācijas mācību iestāžu audzēkņiem, stu-

dentiem, pedagogiem, kultūras darbiniekiem un sabiedrisko organizāciju pārstāvjiem, gan arī individuālas konsultācijas. Informācijas centrs atrodas Rēzeknē, Baznīcas ielā 19.

Rēzeknes Augstskolas pedagoģijas fakultātē sava profesūra

Daugavpils Universitātes profesoru padomes valsts profesora amatu piešķīra diviem RA pedagoģijas fakultātes asociētajiem profesoriem – Pēterim Vucenlāzdānam un fakultātes dekānei Veltai Ļubkīnai. Līdz šim RA valsts profesori bija Gotfrīds Noviks (inženierzinātnēs) un rektore

Irēna Siliņeviča (ekonomikā).

No zinātnisko grādu hierarhijas viedokļa valsts profesora amats – tie ir griesti, tomēr šī amata ieguvējiem tas uzliek vēl vairāk pienākumu un atbildības, dod stimulu turpmākajam darbam, jo valsts profesora amatā pretendenti tiek ievēlēti uz sešiem gadiem, nevis visu mūžu, kā tas bija agrāk. Jāpiebilst, ka pedagoģijas fakultāte Rēzeknes augstskolā šobrīd ir vienīgā, kurā ir aizpildītas visas valsts profesoru vietas.

Atbalsta «Latvijas gāzes» iniciatīvu

Rēzeknes pilsētas dome, lai garantētu akciju sabiedrībai «Latvijas gāze» pieņemamus investī-

ciju izpildīšanas apstākļus pilsētas gazifikācijā saskaņā ar LR un ES normatīvajiem aktiem, nolēmusi atbalstīt uzņēmuma iniciatīvu un iesniegt priekšlikumus Ministru kabinetā ilgtermiņa dabas gāzes vienošanās cenu noteikšanai ar patērētājiem Rēzeknes pilsētā. Akciju sabiedrība «Latvijas gāze» garantē atbilstošos apstākļos piedāvāt pilsētas uzņēmumiem un iedzīvotājiem ilgtermiņa dabas gāzes piegādes līgumu slēgšanu ar darbības laiku līdz 15 gadiem, kas atļauj brīvu konkurenci starp naftas produktiem un dabas gāzi. Šādu lēmumu mērķis – pieslēgt Rēzeknes pilsētu dabas gāzes tīkliem un iespējām sākt gāzes padevi Rēzeknes pilsētas patērētājiem 2003. gadā.

«Rēzeknes Vēstis»

KRĀSLAVAS RAJONĀ

Tēpi Bārbijai un Renātei

«Bārbija – superzvaigzne» – tā saucās modes svētki bērnu un jauniešu interešu centrā, kuros bija pārstāvētas ne tikai leļļu apģērhu kolekcijas, bet arī tēpi, kas bija tāja pašas meistares. Daži no tiem miniatūrā bija uz mata kā dzīvnieku modeļiem, kas izraisīja

skatītāju sajūsmu. Jaunās rokdarbnieces pārsteidza neparastās izrādes viesus gan ar radošu ieceru oriģinalitāti, gan ar atjautību. Vecie džinsi, kas bija pārtapuši elegantos šortos, izskatījās oriģināli un moderni. Dārgo aparāta materiālu vietā tika liktas lietā celofāna, kartona un papīra pakas. Bez vismazākā pārspilējuma skatītāji zālē bija šokēti, kad uz skatuves iznāca Mīs Sigarella.

Savu fantastisko balles tēpu Renāte Klagiša pašu no... 239 cigarešu paciņām. Tāda, lūk, izaicināja protesta forma smēķēšanai: «Cigarettes izmetam, bet paciņas liekam lietā!»

«Ezerzeme»

● Skatītāju sajūsmu izpelnījās Mīs Sigarella jeb Renāte Klagiša, kura savu tēpu bija darinājusi no 239 cigarešu paciņām.

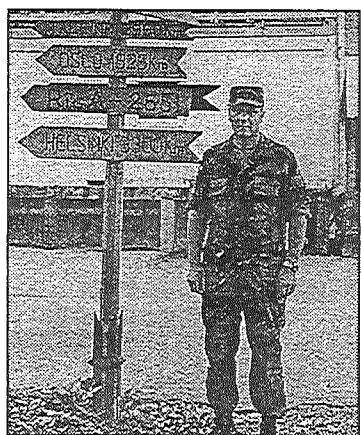
BALVU RAJONĀ

Atvaļinājumā pirms Ziemassvētkiem

Balvenietis, zemessargs, virsniekvietnieks Māris Akmens kopš vasaras atrodas Bosnijā, kur dienē miera uzturēšanas spēkos. Tagad Māris atrodas Balvos, mājās, kur ir viņa ģimene. Viņam piešķirts atvaļinājums.

Projām no Latvijas zemessargs devās 5. jūlijā. Vispirms viņš pusotru mēnesi bija Dānijā, kur notika miera uzturēšanas misijas karavīru mācības, bet viņa dalība misijā skaitāma kopš 16. augusta. Māris kopā ar citiem miera uzturēšanas spēku (ESFOR) karavīriem atrodas Bosnijā, Doboja pilsētā. No Latvijas viņi ir 96, un trīs no Balvu rajona. Divi pārējie ir bijušie balvenieši. Kad Māris miera uzturēšanas misijā piedalījās pirmo reizi, no Latvijas viņi bija tikai 10. Tādā veidā miera uzturēšanas spēkos piedalījās karavīri no «Baltbata», kopīgi no trim Baltijas valstīm. Tagad latvieši kļuvuši militārajās zinībās krietni vien gudrāki un pieredzējušāki.

Kopā ar karavīriem no Latvijas, no «Latbata», ir karavīri no Dānijas un Polijas. Katrai NATO

● Māris Akmens miera uzturēšanas spēku misijas bāzē pie simboliska ceļa rādītāja.

valstij un kandidātvalstij te ir sava atbildības teritorija. Par Latvijas uzaicināšanu iestāties NATO karavīri no Latvijas uzzinājuši no vadības, kā arī izlasot internetā laikrakstu «Diena». Šis jautājums pārrunāts arī ar citiem karavīriem. Iestājoties NATO, militārajā dienestā esošajiem palielinās algas, un līdz ar to it kā zūd vēlēšanās piedalīties militārajās misijās ārpus valsts teritorijas, kur atalgojums līdz tam bijis krietni lielāks. Vismaz polji, kuru valsts jau ir NATO, atzinuši, ka agrāk uz vietām misijā bija konkurence, bet, iestājoties

NATO, tā nav. Bet ja esi karavīrs, jādodas turp, kur sūta. Māris uzskata, ka viņam tā nav problēma. Viņam patīk apskatīt svešas pilsētas un valstis. Māris atzīst, ka vēl gribētos nokļūt Ēģiptē, bet vislabāk istos džungļos, uz izdzīvošanu. Bet diez vai sanāks. Viņš misijā ir viens no gados vecākajiem. Visi pārējie tā no 20-25 gadiem. Māris ir autovadītājs. Un kā viņš pats saka: visi tālie gabali ir mani. Tas nozīmē, ka, pildot uzdevumu, nākas nobraukt simtiem un tūkstošiem kilometru. Sava nozīme ir arī tam, ka atrodies kara izpostītā zemē, kas vēl nav atguvusies. Daudzas mājas vēl ir sabombardētas drupās. Cilvēki dzīvo, jo cilvēks jau spēj piemēroties visiem apstākļiem, saka Māris.

Apstākļiem nākas piemēroties arī pašiem misijas dalībniekiem. Tur ir ne tikai atšķirīgs klimats, pirms šurp braukšanas daži vēl saulājušies, bet arī ikdienā valda zināma spriedze. Nenoliedzami, ka daudziem ir grūti pavadīt tik ilgu laiku atšķirtībā no mājām, no tuviniekiem. Māris saka: ja mājās viss ir kārtībā, ja par visu esi informēts, tad arī dzīve tūlām no mājām nešķiet apgrūtināša. 20 minūšu telefonsaruna no turienes maksā astoņus latus.

Miera spēku uzturēšanas misijā Māris dienēs līdz februāra vidum, tad atgriezīsies Balvos, lai pildītu savus pienākumus zemesardzes bataljonā. Par piedalīšanos miera spēku misijā viņš ir apbalvots ar NATO medaļu.

Meklē iemeslus tuberkulozes slimnīcas slēgšanai

Balvu tuberkulozes slimnīcas direktore Sarmīte Pužule prognozē, ka slimnīca agri vai vēl tiks slēgta, bet viņa ir gatava aizstāvēt tās pastāvēšanu gan slimnieku, gan darbinieku vārdā.

Tuberkulozes un plaušu slimību valsts centra direktors Jānis Leimanis vajadzību slēgt Balvu tuberkulozes slimnīcu uzsvēris jau vairākkārt. Par pamatojumu tiek minēts tas, ka slimnīcas uzturēšana nav rentabla, te ārstējas tikai mazturīgi, alkoholiķi un vientuļnieki. Šie slimnieki, viņaprāt, varētu ārstēties ambulatori, vai doties uz Tuberkulozes un plaušu slimību valsts centru Rīgā.

Balvu rajona padome gatavojas tikties ar ministru Āri Auderu, lai

precizētu Balvu tuberkulozes slimnīcas tālāko likteni. Padome uzskata, ka tuberkulozes slimnīcai Balvos ir jābūt. Alūksnes, Gulbenes un Balvu rajona vadītāji nosūtīja vēstuli īpašu uzdevumu ministram veselības aprūpes lietās Ārim Auderam, kurā norādīja šādas slimnīcas nepieciešamību Balvos.

Rajonā saslimstība ar tuberkulozi nemazinās. Šogad ir 12 pirmreizēji saslimušie, četri bērni un deviņi pieaugušie saslimuši atkārtoti. Pašlaik slimnīcā ārstējas 26 slimnieki, no tiem 17 bezdarbnieki, divi strādājošie, četri pensionāri un trīs invalīdi. Stacionārs paredzēts 15 gultām, bet var uzņemt 30 pacientus. Valsts finansējums Balvu slimnīcas stacionāram ir 67 400 latu gadā, ambulatorajai daļai – 8 300 latu. Katru gadu Balvu tuberkulozes slimnīcu atbalsta rajona padome un Balvu pilsētas dome. Pagājušajā gadā slimnīcai piešķīra 1000 latu kardiogrāfa, 400 latu monitora, 450 latu defibrilatora un 200 latu cita inventāra iegādei. Slimnīcas direktore Sarmīte Pužule uzskata, ka vēlme slēgt Balvu tuberkulozes slimnīcu ir tādēļ, ka tad līdzekļi, kas tagad nonāk Balvos, nonāktu Rīgā, bet rajons paliktu tukšā.

«Vaduguns»

INFORMĀCIJA, LIKUMĪBA

CSDD INFORMĀCIJA

No 1. decembra braucam ar ziemas riepām

1. decembrī Latvijā stāties spēkā Ceļu satiksmes noteikumu punkts, kas paredz obligātu ziemas riepju (gan ar, gan bez radzēm) lietošanu transportlīdzekļiem ar pilnu masu līdz 3,5 tonnām. Transportlīdzekļiem obligāti jābūt aprīkoti ar ziemas riepām līdz 1. martam, bet ar radzotām riepām atļauts braukt līdz 1. maijam.

Izvēloties ziemai riepās ar radzēm, jāņem vērā, ka laikā, kamēr Latvijas ceļi nav apsniguši vai apledojuši, ceļa segums, braucot ar radzēm, tiek bojāts. Pēdējie pētījumi liecina, ka riepās bez radzēm

pēc savām īpašībām praktiski neatpaliek no radzotām riepām. Tādēļ saudzēsīm ceļus, par kuru uzturēšanu paši arī maksājam.

Galvenā ziemas riepju priekšrocība ir īsāks transportlīdzekļa bremsēšanas ceļš un lielāka transportlīdzekļa stabilitāte. Ar ziemas riepām ir vieglāk uzsākt kustību, līdz ar to veidojas vienmērīgāka satiksmes plūsma.

Ziemas riepju lietošanu mūsu kaimiņvalstīs Igaunijā un Lietuvā nosaka šo valstu likumdošana. Igaunijā no 1. decembra līdz 1. martam visiem vieglajiem automobiļiem, kravas automobiļiem ar pilnu masu līdz 3,5 tonnām un piekabēm ar pilnu masu no 0,75

līdz 3,5 tonnām obligāti jābrauc ar ziemas riepām (ar vai bez radzēm). Turklāt riepām protektoru augstums nedrīkst būt mazāks par 3 milimetriem. Laikā no 1. maija līdz 15. oktobrim riepās ar radzēm lietot aizliegts. Laika periods no 15. oktobra līdz 1. decembrim un no 1. marta līdz 1. maijam ir noteikts kā pārejas posms, kad radzotū ziemas riepju lietošana nav aizliegta.

Lietuvā ziemas riepās ar radzēm aizliegts lietot laikā no 1. aprīļa līdz 1. novembrim. Pārējā laikā nekādi ierobežojumi attiecībā par ziemas riepām vai riepām ar radzēm autovadītājiem nav noteikti.

Par transportlīdzekļu ikgadējo nodevu

Ikviena transportlīdzekļa vadītājs vismaz reizi gadā iegriežas Ceļu satiksmes drošības direkcijā (CSDD), lai savam automobilim veiktu ikgadējo valsts tehnisko apskati. Veicot maksājumu, CSDD pārbauda arī transportlīdzekļa ikgadējās nodevas nomaksu.

Saskaņā ar likumu «Par transportlīdzekļu ikgadējo nodevu», nodevu maksā visas juridiskās un fiziskās personas, uz kuru vārda Latvijā ir vai tiek reģistrēti transportlīdzekļi (izņemot traktortehniku), vai kurām tiek izsniegta tranzīta numura zīmes, ik gadu pirms transportlīdzekļa reģistrācijas (tranzīta numura zīmes izsniegšanas) vai valsts tehniskās apskates.

Īsumā atgādināsim nodevu likmes. Nodeva motocikliem, tricikliem un kvadricikliem ir 3 lati. Nodevu par vieglajiem automobiļiem, autobusiem un kravas automobiļiem ar pilnu masu līdz 3500 kg maksā atbilstoši šo transportlīdzekļu pilnai masai šādā apmērā: līdz 1500 kg – 12 lati; no 1501 kg līdz 1800 kg – 24 lati; no 1801 kg līdz 2100 kg – 45 lati; no 2101 kg līdz 2600 kg – 54 lati; no 2601 kg līdz 3500 kg – 72 lati.

Nodevu par vieglajiem automobiļiem un autobusiem ar pilnu masu virs 3500 kg maksā šādā apmērā: no 3501 kg līdz 12 000 kg – 78 lati; vairāk par 12 000 kg – 102 lati. Nodevu par kravas automobiļiem ar pilnu masu virs 3500 kg maksā sekojošā apmērā: no 3500 kg līdz 12 000 kg – 102 lati; no 12 001 kg līdz 20 000 kg – 150 latu; no 20 001 kg līdz 26 000 kg – 200 latu; no 26 001 kg līdz 30 000 kg – 300 latu; vairāk par 30 000 kg – 350 latu. Nodeva par au-

tomobiļiem, kas vecāki par 20 gadiem (skaitot no izgatavošanas gada), ir 9 lati.

Nodeva tomēr jāmaksā

Likuma «Par transportlīdzekļu ikgadējo nodevu» 6. pantā «Nodevas maksāšana» ir divi ļoti būtiski punkti, kurus katram autoīpašniekam uzmanīgi jāizlasa un jāpārdomā.

Nodevu par katru Latvijā reģistrētu vai pirmo reizi reģistrējamu transportlīdzekli maksā reizi gadā neatkarīgi no tā, cik reizi kalendārā gada laikā attiecīgajam transportlīdzeklim tiek veikta valsts tehniskā apskate vai tas tiek reģistrēts.

Transportlīdzekļa valsts tehniskā apskate, Latvijā agrāk neregistrēta transportlīdzekļa reģistrācija, īpašnieka maiņas reģistrācija, no uzskaites noņemta transportlīdzekļa atkārtota reģistrācija, kā arī noņemšana no uzskaites netiek veikta, ja nav samaksāta nodeva par kārtējo gadu vai arī par iepriekšējo gadu gadījumos, kad iepriekšējā gadā transportlīdzeklis ir bijis reģistrēts Latvijā, bet nodeva nav maksāta un šajā laikā nav mainījies transportlīdzekļa īpašnieks.

Tas nozīmē, ka nu vairs nevarēs veikt apskati gada beigās, nākošajā gadā apskati neiet līdz ar to arī nemaksāt transporta nodevu, un tikai trešajā gadā atkal veikt noteiktos maksājumus, lai pēc tam atkal uz gadu būtu aizmirsts ceļš uz CSDD.

Ja automobili neizmantojat

Ja īpašnieks tiešām kāda iemesla dēļ savu automobili neizmanto un nepiedalās ceļu satiksmē, tad

saskaņā ar «Transportlīdzekļu reģistrācijas noteikumu» 76.2. pantu ir iespējams pārtraukt transportlīdzekļa reģistrāciju uz laiku, nododot numura zīmes. Pārtraucot transportlīdzekļa reģistrāciju uz laiku, tiek atņemtas tiesības ar to piedalīties ceļu satiksmē.

Reģistrācijas pārtraukšanai uz laiku CSDD jāiesniedz pieteikums, reģistrācijas apliecība, numura zīmes. Pārtraucot reģistrāciju uz laiku, reģistrācijas apliecības sadaļā «Noņemšana no uzskaites» ieraksta tekstu: «Transportlīdzekļa reģistrācija pārtraukta uz laiku. Numura zīmes nodotas. Aizliegts piedalīties ceļu satiksmē».

Lai transportlīdzekli, kura reģistrācija uz laiku pārtraukta, izmantotu ceļu satiksmē, transportlīdzeklis atkārtoti jāreģistrē, iesniedzot jaunu reģistrācijas apliecību. Ja īpašnieks minētajā termiņā vēlas saņemt nodotās numura zīmes un transportlīdzekli atkārtoti reģistrēt ar tām atbilstošo valsts reģistrācijas numuru, reģistrācija veicama tajā CSDD nodaļā, kurā numura zīmes nodotas.

Pārtraucot reģistrāciju uz laiku, nodotās numura zīmes tiek uzglabātas attiecīgajā CSDD nodaļā vienu gadu no reģistrācijas pārtraukšanas brīža. Šo terminu vienu reizi var pagarināt vēl uz vienu gadu, iesniedzot pieteikumu un reģistrācijas apliecību. Pēc uzglabāšanas termiņa beigām nodotās numura zīmes tiek utilizētas un, transportlīdzekli atkārtoti reģistrējot, tam tiek piešķirts cits valsts reģistrācijas numurs un izsniegta jaunas numura zīmes.

(Nākamreiz par nodevas maksāšanas atbrīvojumiem un atvieglojumiem.)

«Los Amigos» tiesā uzvar Brīvības partiju

Rīgas apgabaltiesa atzinusi par godu un cieņu aizskarošu Brīvības partijas reklāmu, kurā filmējušies grupas «Los Amigos» melnādainie mūziķi Pīters Mensahs un Čineda Kristofers Edzugo. Partijai par saviem līdzekļiem Latvijas Televīzijā jāpārtraida paziņojums, kurā organizācija atvainojas par to, ka iepriekš izplatītā reklāma balansē uz rasu naida veicināšanas robežas. Šāds pats paziņojums 180 000 eksemplāros jāizplata ar pasta starpniecību. Par labu mūziķiem piedzīta 6000 latu kompensācija.

LETA

POLICIJAS ZIŅAS

No 2. līdz 9. decembrim Preiļu rajona policijas pārvaldes dežurdaļā reģistrēti 33 iesniegumi.

Turpina zagt mežus

2. decembrī saņemts Preiļu virsmežniecības iesniegums par to, ka šī gada novembrī Stabulnieku pagastā saimniecības «Elksniši» mežā tika izdarīta patvaļīga augošu koku ciršana. Materiālais zaudējums 3866 latu apmērā. Notiek lietas apstākļu noskaidrošana.

Diskotēkas laikā ālējas tualetē

2. decembrī saņemts iesniegums par to, ka 29. novembrī Aglonas kultūras nama tualetē diskotēkas laikā sasista izlietne.

Izdemolē jauno autoostu

3. decembrī Aglonā pagaidām nenoskaidrotas personas izdemolējušas jauno autoostu – apgaismojuma stabam izņemts drošinātājs. Tiek noskaidroti notikušā apstākļi un materiālo zaudējumu apmērs.

Avarē motociklists

4. decembrī ceļa Krāslava – Preiļi – Madona 52. kilometrā krustojumā ar pievedceļu motocikla IZ Planeta vadītājs J.P. neizvēlējās drošu braukšanas ātrumu un iebrauca grāvī. Motocikla vadītājs ar traumām tika nogādāts Preiļu slimnīcā.

Livānos apzagts dzīvoklis

5. decembrī Livānu iedzīvotājs A.A. konstatēja, ka no dzīvokļa pazudušas vērtīgas mantas – muzikālais centrs, mobilais tālrunis, vīriešu uzvalks un ādas virsjaka. Materiālais zaudējums tiek lēsts 530 latu apmērā. Policija jau noskaidrojusi zādzībā vainojamās personas.

Rušonas pagastā nozagti elektrības vadi

5. decembrī konstatēts, ka Rušonas pagasta saimniecībā «Zolva» no apakšstacijas ir nozagti 3524 metri alumīnija vadi. Materiālais zaudējums 762 latu apmērā.

Apzagta automašīna Preiļos

5. decembrī saņemts iesniegums par to, ka Preiļos, Viļānu ielā, brīvi pieklūstot, no automašīnas Renault Master S.F. nozaga automašīnas signalizācijas un centrālās atslēgas tālvadības pultis, kā arī sabojāja aizdedzes atslēgu. Notiek lietas apstākļu noskaidrošana.

Iebrauca kokā

Preiļu iedzīvotājs, 1973. gadā dzimušais A., 3. decembrī, vadot

automašīnu Opel Ascona pa Aglonas ielu Preiļos, neizvēlējās drošu braukšanas ātrumu. Autovadītājs netika galā ar mašīnas vadību un iebrauca kokā. Satiksmes negadījuma rezultātā bojāta automašīna, cilvēki nav cietuši. Autovadītājam sastādīts administratīvais protokols.

Nodega saimniecības ēkas

4. decembrī policijas pārvaldē saņemts Valsts ugunsdzēsības un glābšanas dienesta Preiļu nodaļas iesniegums par to, ka 3. decembrī Vārkavas pagasta Pilišķos nodega N.C. piederošās saimniecības ēkas 60 kvadrātmetru platībā. Pašlaik tiek noskaidrots materiālo zaudējumu apjoms.

Preiļos uz ielas nolaupa somiņu

6. decembrī uz Rēzeknes ielas Preiļu iedzīvotājam M.S. nepazīstams vīrietis no rokām izrāva melnu somiņu, kurā atradās LR pilsoņa pase, mājas grāmata un citi dokumenti. Lietas apstākļi tiek noskaidroti.

Krautuvē nozagti baļķi

Saņemts iesniegums par to, ka Aglonas pagasta Ancverīpos no baļķu krautuves laika posmā no 2. līdz 7. decembrim nozagti 25 kubikmetri priedes baļķu. Materiālais zaudējums – 600 latu.

Ugunsgrēkā gāja bojā cilvēks

9. decembrī Sutru pagasta L. puškos izcēlās ugunsgrēks, kurā gāja bojā 1940. gadā dzimušais S.J. Nodega arī viņam piederošā dzīvojamā māja.

Huligānisma gadījumi

2. decembrī Saunas pagasta iedzīvotājs, 1936. gadā dzimušais P. alkohola reibumā veica huligāniskas darbības, par ko viņam sastādīts administratīvais protokols.

3. decembrī arī Riebiņu pagasta iedzīvotājs P. alkohola reibumā veica huligāniskas darbības. Policijas darbinieki par šādu rīcību sastādījuši administratīvo protokolu.

4. decembrī Preiļu iedzīvotājs I.C. sarīkoja mājās ģimenes skandālu, draudēja fiziski iespaidot T.C. un izdzina viņu no dzīvokļa. Sastādīts administratīvais protokols.

6. decembrī saņemts iesniegums no Preiļu iedzīvotājas L.I. par to, ka 5. decembrī viņas vīrs D.I. alkohola reibumā veica huligāniskas darbības. Vainīgajam sastādīts administratīvais protokols.

Preiļu rajona policijas pārvaldes informācija

SPORTS

Atgriezās mājās ar sudraba medaļu

Ar sudraba medaļu no 11. atklātā Eiropas kausa izcīņas Sanktpēterburgā atgriezies tekvondo melnās jostas īpašnieks Jānis Grāveris. Šādu augstu vērtējumu, tikai par vienu punktu atpaliekot no uzvarētāja, Jānis Grāveris izcīnīja spēka testā, sacensoties ar 33 sportistiem. Pavisam Pēterā kausa izcīņas sacensībās piedalījās 14 Eiropas valstu sportisti. Kopā ar J.Grāveri uz sacīkstēm devās arī viņa audzēknis Romāns Smirnovs, kurš startēja savu spēju robežās, gūstot vērtīgu pieredzi turpmākajiem starptautiskajiem kausiem.

Priecājos par iespēju atkal būt laukumā Livānos noslēdzies Latgales ceturtais kīkboksa turnīrs

Uzsildīšanās pirms basketbola spēles ratiņkrēslos. Latvijas izlases sastāvā arī livānietis Raimunds Beginskas, kurš startē ar 10. kārtas numuru. Foto no R.Beginskas albuma

Novembra nogalē Paņevēžā notika Lietuvas atklātais turnīrs basketbolā invalīdiem ratiņkrēslos. Turnīrā piedalījās sešas komandas: Polijas, Pēterburgas, Latvijas, Viļņas, Kauņas un Paņevēžas. Latvijas izlases sastāvā startēja arī livānietis Raimunds Beginskas.

— Basketbols ratiņkrēslos pēc noteikumiem ir identisks parastajam basketbolam, vienīgā būtiskā atšķirība ir tā, ka pārvietošanās notiek speciālos sporta ratiņkrēslos un ar šo sporta veidu nodarbojas cilvēki, kuriem ir kustību traucējumi mugurkaulā, kājās vai arī rokās. Katram sportistam ir jāklasificējas, viņa veselības stāvoklis tiek novērtēts 4,5 ballu sistēmā. Viszemākais novērtējums ir 1,5 (visnopietnākās veselības problēmas). Mans veselības stāvoklis ir novērtēts ar 2 ballēm. Komandas spēlētāju kopējā ballu summa nedrīkst pārsniegt 14. Spēles laiks ir sadalīts divos puslaikos pa 20 minūtēm, tāpat ir personiskās un nesportiskās piezīmes, uzbrukumam ir atvēlētas 24 sekundes, ir noskriets, ir divdribis,

ir trīssekunžu zona utt. Saturīgās spēlēs tiek iemesti 60-70 punkti. Latvijā šādu basketbolu valsts izlases līmenī sāka spēlēt pirms septiņiem mēnešiem, pateicoties Tukuma invalīdu sporta kluba vadītājam Lindai Frišenbrūderi, kas cenšas šīs aktivitātes padarīt pieejamas cilvēkiem, kas vēlas sevi ziedot tieši šim sportam. Latvijas izlases dalībnieki nāk no Cēsīm, Jelgavas, Livāniem un Balviem, treneris ir no Rīgas. Trenējamijs individuāli, un visi kopā sabraucam uz nedēļu ilgu nometni reizi mēnesī. Viss notiek uz pašfinansēšanās principa, dažiem palīdz pašvaldības. Lielākā daļa spēlētāju nestrādā algotu darbu, — stāsta spēlētājs R.Beginskas.

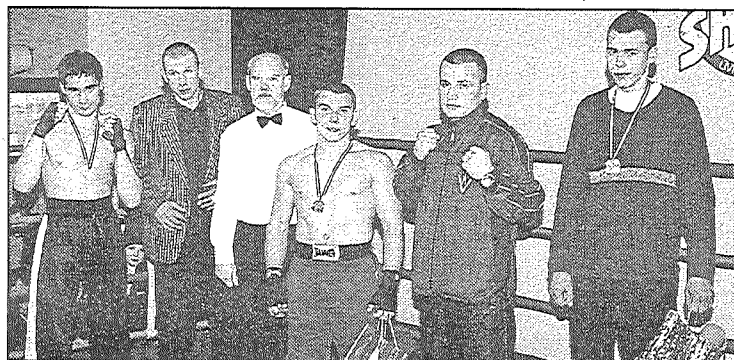
Turnīrā Latvijas komanda izcīnīja sesto vietu. — Skumīgi, taču mūsu rezultāts un spēlētprasme nav peļama, vienkārši pārāk maz laika esam ziedojuši treniņiem. Lietuvā basketbolu ratiņkrēslos spēlē jau astoņus gadus, komandā ir daudz bijušo profesionālo basketbolistu. Mūsu komandā es esmu vienīgais profesionālis. Lietuvā cilvēkiem ar īpašām vajadzībām ir liels valsts atbalsts, nodrošināti treniņapstākļi. Lietuvišu

basketbolisti dienā trenējas divas reizes. Mēs par to varam tikai sapņot, — stāsta Raimunds.

Turnīrā pirmo vietu izcīnīja Pēterburgas komanda, otro — Polijas komanda, bet trešo vietu Viļņas komanda. — Turnīra «saldais ēdiens» bija spēle starp Lietuvas izlasi un izlasi, kas bija izveidota no Polijas, Pēterburgas un Latvijas komandām. No Latvijas komandas spēlētājiem divatā ar puisi no Jelgavas, un mums izdevās mājniekus viņnēt.

Turnīra laikā iepazinās ar interesantiem cilvēkiem, viņu dzīvesstāstiem. Mana atkarība no basketbola bumbas labā nozīmē ir tikai padziļinājusies, priecājos par jaunām izjūtām, par iespēju atkal būt laukumā un būt laimīgam. Nākotnes ieceres, protams, saistās ar basketbolu un iespēju uzsākt studijas kādā no augstskolām, lai apgūtu datorzinības.

Ja kādu potenciālo spēlētāju ir ieinteresējis basketbols ratiņkrēslos, ja kāds ir sajutis vēlmi kļūt par atbalstītāju, lūgums zvanīt Raimundam (tel. 6888825). — Būšu priecīgs par katru zvānu, — saka basketbolists.

● Otrais no kreisās sporta kluba «SKITS» treneris — instruktors Iosifs Kovči, trešais — nacionālās kategorijas tiesnesis Boriss Kozko, bet ceturtais — sudraba medaļas ieguvējs, livānietis Andrejs Goldovs. Foto s/k «SKITS»

1. decembrī Livānos, Latgales kīkboksa centrā ieradās klubus pārstāvēji no Jūrmalas, Rēzeknes, Liepājas, Rīgas un Livāniem, lai gada nogalē pārbaudītu savus spēkus, sadalītu godalgas un uzsāktu nopietnu treniņu ciklu pirms Eiropas un Pasaules kīkboksa čempionāta.

Ringā pavisam devās 68 sportisti, kas cīnījās trīs versijās: full — cont, lait — cont, lai — kik. Versijas viena no otras atšķiras ar pilna vai daļēja kontakta veidiem. Skatītāju vērtējumam tika parādītas 34 azartiskas, interesantas un profesionālas cīņas. Pirmo reizi livānieši klātienē vēroja meiteņu un sieviešu profesionālās cīņas. Jāatzīst, sportistu sagatavotības līmenis bija augsts. Priekšlaicīgi beidzās divas cīņas, mikrotraumas guva trīs sportisti. Netradicionāli, bet divas cīņas beidzās neizšķirti. Plecu pie pleca cīnījās iesācēji un cīņas norūdīti sportisti.

Livānu sporta klubu «SKITS» pārstāvēja 14 kīkbokseri. Aizstāvēt sporta kluba krāsas, par Latgales čempioniem kļuva: Otto Kovči (lai — kik versijā svara kategorijā līdz 50 kg), Ēriks Džeriņš (full — cont versijā svara kategorijā līdz 55 kg), Jevgēnijs Fedor-

čenko (lait — cont versijā svara kategorijā līdz 55 kg), Ruslans Alijevs (lait — cont versijā svara kategorijā līdz 65 kg), Zigmunds Rudzītis (full — cont versijā svara kategorijā līdz 53 kg), Modris Brakovskis (full — cont versijā svara kategorijā līdz 53 kg), Pāvels Naumovs (lait — cont versijā svara kategorijā līdz 63 kg).

Sudraba godalgas izcīnīja: Raitis Augustāns (lait — cont versijā svara kategorijā līdz 65 kg), Andrejs Goldovs (full — cont versijā svara kategorijā līdz 75 kg), Ivo Brūvers (full — cont versijā svara kategorijā līdz 55 kg), Igors Znotiņš (lait — cont versijā svara kategorijā līdz 67 kg).

Bronzu izcīnīja: Dmitrijs Ivanovs (full — cont versijā svara kategorijā līdz 45 kg), Ingus Rudzītis (full — cont versijā svara kategorijā līdz 50 kg). Sevišķi iepriecināja Diānas Zorkinas varējums — viņa ieguva Latgales čempiones titulu full — cont versijā svara kategorijā līdz 55 kg. Sporta klubs «SKITS» pateicās saviem ilggadējiem atbalstītājiem: IU «Daugulis un Co», VAS «Latvijas valsts meži», SIA «Meliorators», IU «Sencis», SIA «LAZD», SIA «Anda Optec», a/s «LETTGLAS» un Livānu novada domei.

G.Kraukle

Uzvarētāju lauri ģimnāzistiem un Jaunsilavas pamatskolas skolēniem

Turpinās rajona skolēnu sporta spēles basketbolā. Pagājušajā nedēļā sacentās 1984.-1986. gadā (vidusskolas) un 1989./90. gadā (pamatskolas) dzimušie skolēni.

Vecākās grupas jauniešiem sacensības notika Preiļu Valsts ģimnāzijā (PVĢ). Piecu komandu konkurencē uzvarēja PVĢ basketbolistes. Komandā spēlēja: Viktorija Nečajeva, Marta Potapova, Zane Liniņa, Ivita Luriņa, Kitija Novika, Dina Vucāne, Jekaterina Vasiljeva un Daiga Sparāne. Komandu sagatavoja skolotāja Aina Leikuce. Pārējās komandas, kas piedalījās sacensībās, sarindojās šādā secībā: Riebiņu vidusskola, Livānu 2. vidusskola, Livānu ģimnāzija, Aglonas vidusskola.

● Uzvarētāju komanda no Jaunsilavas pamatskolas, kas savā vecuma grupā pārspēja piecu skolu basketbolistes.

Māris Aizpurs, Artūrs Zarāns, Guntis Vilcāns, Juris Pastars, Kaspars Stikāns, Agris Kalvāns, Māris Vitkovskis, Ingus Dukaļskis, Andžs Balodis un Jānis Dārziņš. Komandas treneris ir Ēvalds Platācis. Otro vietu ieguva Livānu 2. vidusskolas, trešo — PVĢ spēlētāji. Tālākajās vietās ierindojās Aglonas, Preiļu 2., Riebiņu vidusskolas basketbolisti. Sacensības norisinājās Preiļu 1. pamatskolā.

1989./90. gadā dzimušie zēni sacentās Jaunsilavas pamatskolā. Uz spēlēm bija ieradušās astoņas komandas. Pirmajās trijās vietās ierindojās Jaunsilavas, Rušonas, Vanagu pamatskolas spēlētāji. Uzvarētāju komandas sastāvā spēlēja Jānis Markots, Egils Markots, Gundars Gedušs, Aivars Konstantinovs, Jānis Bronka, Jānis Ragozins, Emīls Markots, Kārlis Zalāns.

nieku, pietkā — Sutru, bet tālākās — Rožupes, Pelēču un Galēnu pamatskolu spēlētājiem.

Dravnieku pamatskolā par uzvarētāju nosaukumu sacentās meiteņu komandas. Arī meiteņu konkurencē nepārspēta palika Jaunsilavas pamatskolas komanda, kuras sastāvā spēlēja Agnese Veigure, Madara Upeniece, Līga Bernāne, Līga Ančāne, Sandra Grudinska, Nelda Švirkska, Inga Puriņa, Indra Oļševska, Ilona Solovjova.

Gan zēnu, gan meiteņu komandas Jaunsilavas pamatskolā gatavojās skolotājas Inetas Smilškalnes vadībā.

Otro vietu šajā grupā ieguva Dravnieku, bet trešo — Vanagu pamatskolas spēlētājas. Tālākās vietas sadalīja Rožupes, Rušonas un Sutru pamatskolas basketbolistes.

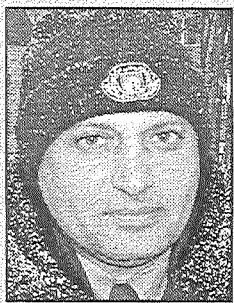
Kādus preses izdevumus jūs abonējat un lasāt?

Anna Sparāne, pensionāre:

— «Dienu», «Novadnieku», «Lauku avīzi». Patīk, ka «Novadnieks» raksta taisnību, tā kā ir īstenībā. «Lauku avīzē» izlasu to, kas interesē no politikas, kā domā strādāt «Jaunais laiks»,

kā uzlabos ekonomisko situāciju. Solīja jau gan daudz, piemēram, ka pensijas palielinās, bet pagaidām vēl neko nejutām. Avīzes patiesībā nemaz tik dārgas nav, dārgas tās liekas, salīdzinot ar mazajām pensijām.

Usiks Pilojans, strādā Preiļu rajona policijas pārvaldē:

— Laikrakstus nepasūtām, pērkam kioskā. Īpaši daudz laika lasīt nesanāk, bet cenšos regulāri izlasīt «Novadnieku», sevišķi interesē policijas lapa, tur izlasu par kolēģu paveikto. Patīk arī intervijas ar ģimenēm, par to, kā cilvēki pie mums dzīvo, ko sasnieguši. Ja ir laiks, man patīk risināt krustvārdu mīklas.

— Preses izdevumus neabonēju, iegādājos kioskos. Lasu laikrakstu «Subota», «Novadnieks», «Vietējā Nedēļas Avīze». Interesē visa veida informācija — gan kriminālā hronika, gan arī politika, lai gan par to interesējos mazāk.

Ievija Gintaute, strādā aptiekā Preiļos:

— Preses izdevumus neabonēju, iegādājos kioskos. Lasu laikrakstu «Subota», «Novadnieks», «Vietējā Nedēļas Avīze». Interesē visa veida informācija — gan kriminālā hronika, gan arī politika, lai gan par to interesējos mazāk.

Jānis Belkovskis, strādā Preiļu slimnīcā:

— Jau daudzus gadus abonēju laikrakstu «Diena», jo tur ir visa iespējamā informācija. Kioskā pērku «Copes lietas». Daudz maz regulāri arī «Novadnieku» un «Vietējo», atkarībā no tā, kādi materiāli kuro reizi publicēti. Kas vairāk interesē, to arī gribas izlasīt. Vairāk par vienu laikrakstu vienkārši nevaru atļauties abonēt, jo tas ir dārgi. Ja avīzes būtu lētākas, noteikti abonētu vairāk.

— Abonēju laikrakstu «Diena», jo tajā, manuprāt, ir visplašākais informācijas apjoms. Žurnālus nepasūtu, bet pērku kioskā. Patīk sporta žurnāli. Rajona jaunumus izlasu «Novadniekā», to pērku regulāri vai arī izlasu darbā. Mani laikraksta saturs apmierina. Neuzskatu, ka avīzes būtu pārmērīgi dārgas, — kurš grib, tas var nopirkt.

Uldis Ūdrasols, strādā uzņēmumā «Latvenergo»:

— Abonēju laikrakstu «Diena», jo tajā, manuprāt, ir visplašākais informācijas apjoms. Žurnālus nepasūtu, bet pērku kioskā. Patīk sporta žurnāli. Rajona jaunumus izlasu «Novadniekā», to pērku regulāri vai arī izlasu darbā. Mani laikraksta saturs apmierina. Neuzskatu, ka avīzes būtu pārmērīgi dārgas, — kurš grib, tas var nopirkt.

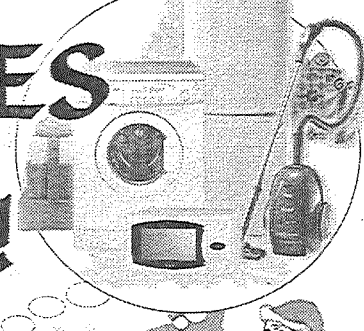
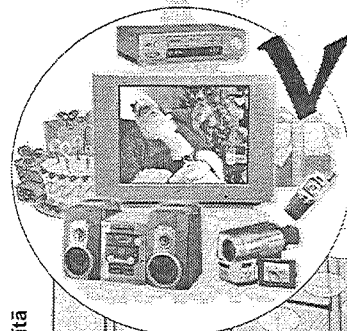

G.Kraukle
Foto M.Rukosujevs

SLUDINĀJUMI, REKLĀMAS

ZIEMASSVĒTKU ATLAIDES!

VISAS PRECES PAR 10 Ls!

* pirmā iemaksa pērkot kredītā

Preiļi, Brīvības 2, central. univ.
Kā arī citos RD Electronics veikalos visā Latvijā!

MOBIL KOM MOBIL KOM ZIEMASSVĒTKU AKCIJA

✓ Bezmaksas pieslēgums LMT tīklam.
✓ Katram pircējam dāvanā maciņš.
Noslēdzot kredīta līgumu ar LMT tīklu, pirmā iemaksa par NOKIA 3310 Ls 6, par NOKIA 3410, NOKIA 3510, SIEMENS M50 Ls 9.
Preiļi, Brīvības iela 2. Tālr. 53 21726.

Vārkavas novada dome izsludina konkursu malkas piegādei 2003. gadā.

Pieteikties novada domē līdz 23.12.02.
Tālr. 53-50391, 53-50442.

«NIKO-LOTO» pērk un pārdod privatizācijas un kompensācijas sertifikātus un LOMBARDS izsniedz kredītu pret ķilu katru dienu

Līvānos, Stacijas ielā 1. Tālr. 6780843, 42332, 41221 (vakaros).
Preiļos (tikai sertifikāti), Raiņa bulv. 15.
Tālr. 53-07068, 23024 (vakaros).

Tautas dziednieks Mārtiņš Rode

- palīdz ar bioenerģiju un vārdu,
 - konsultē par bebru dziedzeru uzlējumu,
 - kodē veiksmi,
 - koriģē asinsspiedienu bez zālēm,
 - palīdz atbrīvoties no alkohola un citām atkarībām.
- Pieņems 15. decembrī no plkst. 9.00
Preiļos, Raiņa bulv. 24 (viesnīcā).
Tālr. 9236975.

Iepērk priedes zāgbaļķus, garumu saskaņot iepriekš.

Labā cena.
Tālr. 9438699.

SIA «Tinums» pārdod ilgdegšanas krāsnīgas par Ls 50-90, apkures katlus (neliela izmēra), pirts krāsnis, žoga materiālus – sietus, vārtus, betona un metāla stabus. Piegāde. Nolikta veikals Rīgā, Daugavpils ielā 62-66. Tālr. 7227217. Izbraukuma tirdzniecība 13. decembrī Līvānos plkst. 9.00, Preiļu tirgū plkst. 10.20.

Kokzāģētava vajadzīgs darbu vadītājs.

Augsta apmaksa.
Tālr. 9407642.

SIA «Ranko» iepērk mājlopus dzīvsvārā.

Samaksa tūlītēja.
Tālr. 42807, 44179, 9161121.

SIA «Kārlis Viens» iepērk jaunlopus, liellopus, aitas kautsvārā. Samaksa tūlītēja (pie svēršanas). Formē subsidijas.
Tālr. 6468887, 53-48524, 53-48531.

Z/s «Āres» iepērk govus, zirgus, aitas un piena teļus.

Tālr. 55658, 6215712.

Z/s «Senlejas» iepērk liellopus, jaunlopus dzīvsvārā.

Samaksa tūlītēja.
Tālr. 53-22454.

SIA «AIBI» pērk zirgus, liellopus, jaunlopus, aitas.

+12%, +18%.
Tālr. 48-71185, 48-71804, 9478728, 9445135.

SIA «Vidzemes Miesnieks» iepērk mājlopus.

Izbraucam uz vietas, samaksa tūlītēja.
Tālr. 7149177, 9236277, 9435293.

Z/s «Musino» iepērk liellopus, piena teļus, aitas, kazas, zirgus, cūkas.
Tālr. 55639, 55798, 23887, 96461550.

Pastāvīgi pērk cūkgaļu.

Augstas cenas.
Tālr. 9171235.

Pērk zemi ezera krastā.

Tālr. 41-20683, 927218.

Pārdod

sivēnus ar piegādi. Tālr. 50359;
JUMZ dzinēja bloku. Tālr. 6383513;
Ford Transit kravas, d., 1988. Tālr. 6081873;
VAZ 2101, lēti. Zvanīt 22572 pēc 17.
cinkotu žoga sietu (augstums 1,5 m, rullī). Tālr. 9173439;
graižījumus, melasi. Tālr. 6815228.

Pērk

jenotus. Tālr. 9213785;
GAZ 53 (pašizkrāvēju). Tālr. 9839080.

Maina

privatizētu labiekārtotu 1,5 istabas dzīvokli siera rūpnīcas rajonā pret dzīvokli (var lielāku) Liepu vai Rēzeknes ielā. Tālr. 53-21446 vakaros.

Izīrē

garāžu Liepu ielas raj. Tālr. 53-22304 vakaros.

Dažādi

Dzīvā mūzika visos pasākumos, vakaru vadīšana. Tālr. 9124942.

Iznomā autobusus (30-57 vietas) braucieniem pa Latviju un uz ārzemēm. Tālr. 46-23077, 9426388.

«NOVADNIEKA» KALENDĀRS

Rajona padome
◆ 11. decembrī pulksten 11.00 seminārs par Pašvaldību vienotās informatizācijas sistēmas projekta uzdevumiem.
◆ 12. decembrī pulksten 15.00 Daugavas fonda valdes sēde Jersikas pamatskolā.
◆ 13. decembrī pulksten 11.00 Latgales reģiona pašvaldību vadītāju kopsapulce Daugavpilī.
◆ 14. decembrī piedalīšanās dzejnieka Pēteris Jurciņa 70 gadu jubilejas svinībās Rīgā.

◆ 18. decembrī pulksten 10.00 apvienotā komiteju sēde.
Rajona izglītības pārvalde
◆ 13. decembrī kursu nodarības mūzikas skolotājiem Preiļu Valsts ģimnāzijā.
◆ 14. decembrī seminārs «Modernās un dzeza dejas» sarīkojumu zālē Preiļos, Karsavas ielā 4.
Preiļu novada kultūras centrs
◆ 14. decembrī pulksten 18.00 kultūras namā slāvu kultūras un izglītības biedrības

atpūtas sarīkojums.
◆ 15. decembrī pulksten 15.00 Preiļu centrā Ziemassvētku rīku salidojums «Mēs mēklējam Ziemassvētku vecīti». Pilsētas lielās egles iedegšana.
Rajona bērnu un jauniešu centrs
◆ 14. decembrī kursu «Improvizācijas spēles». Preiļu Sieviešu klubs
◆ 15. decembrī pulksten 12.00 Preiļu kultūras namā labdarības pasākums «Ziemassvētku piparkūka» bērniem līdz divu gadu vecumam.